India saw from the beginning, — and, even in her ages of reason....

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక
అక్టోబర్ 2023

India of the ages is not dead nor has she spoken her last creative word; she lives and has still something to do for herself and the human peoples....

If India is to survive, she must be made young again. Rushing and billowing streams of energy must be poured into her; her soul must become, as it was in the old times, like the surges, vast, puissant, calm or turbulent at will, an ocean of action or of force.

వందేమాతర

This is an hour in which, for India as for the world ...

Mother India is not a piece of earth; she is a Power, a Godhead...

So with India rests the future of the world.

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం

ప్రపంచ దృష్టిలో ఒక నూతన భారతం పునరుజ్జీవమౌతోంది. భారత పునరుజ్జీవనం ఆమె కోసం మాత్రమే గాదు, అది భువి కోసం, మానవజాతి కోసం. ఇది సంభవించడానికి, తన కార్యాన్ని సఫలం చేయడానికి, తొట్టతొలుత ఆమె తనను తాను ఆవిష్కరించుకోవాలి. తన వివేకవంతమైన, మహాబలీయమైన అధ్యాత్మలోనికి లోతుగా మునక వేయాలి. మునక వేసి, తనను ప్రపంచాన్ని తిరిగి శక్తివంతం చేయడానికి తన అపార ఆధ్యాత్మిక శక్తి మూలాల నుండి బలాన్ని పొందాలి. భారతమాత అంతరాత్మకు ~~ఈ~~ సంచికనంకితం చేసాం.

అనువాదం : కె.వి. రావు



భారత దేశ ఆత్మ అభిన్నం, అవిభాజ్యం, ప్రపంచంలో తన కర్తవ్య కర్మకు భారతదేశం ఎరుక కలిగి ఉంది. అభివ్యక్తతకై ఆమె బాహ్య సాధనాల కోసం నిరీక్షిస్తున్నది.

CWM 13:351 శ్రీమాత

భారతమాత

ప్రార్థన

15 ఆగస్టు 1947

ఓ, మా మాతా, ఓ భారతావని ఆత్మా, కుంగుబాటుతో కూడిన అత్యంత చీకటి రోజులలో కూడా, నీ వాక్కు నుంచి దూరంగా మరలిపోయి, ఇతర ప్రభువులను సేవిస్తూ, నిన్ను ఖండించినప్పటికీ కూడా, ఎన్నడూ నీ పిల్లలను విడిచిపెట్టని ఓ మాతా, ఇప్పుడు నీ విమోచన ఉషోదయం వెలుగు నీ ముఖం మీద కాంతులీనుతున్నది, ఇటువంటి మహత్తరమైన ఘడియలో మేము నీకు వందనం చేస్తున్నాము. మా ముందు వెల్లడవుతున్న స్వతంత్ర వినీలాకాశం భవిష్యత్తులో కూడా వినీలాకాశంగా, దేశాల సమాఖ్యలో నీ నిజజీవనంగా ఉండే విధంగా మాకు మార్గదర్శనం చేయి. మేము ఎల్లప్పుడూ మహత్వ పూర్ణమైన ఆదర్శాలవైపే ఉండి పోవాలని, మానవులకు నిజమైన నీ వైఖరినీ, ఆత్మశక్తినీ జీవన స్రవంతిలో ఒక నాయకత్వ పాత్రనూ, ప్రజలందరకూ ఒక స్నేహితుడినీ, ఒక సహాయకుడినీ చూపించేటట్లుగా మాకు మార్గదర్శనం చేయి.

CWM 13:352

భవానిగా మాత

అమ్మ భవాని ఎవరు? ఆమెకు మనం గుడి ఎందుకు కట్టాలి?

విశ్వం యొక్క అంతులేని కాల చక్రంలో, దాని గతులలో శాశ్వతుని చక్రం బ్రహ్మాండంగా తిరుగుతూ ఉండగా, అనంతశక్తి శాశ్వతుని నుంచి బయటకు వచ్చి, చక్రమును కార్యోన్ముఖం గావిస్తుంది, మనిషి దృష్టికి అనేక దృక్పథాలతో, అనంత రూపాలతో బహుదూరాన అస్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. ప్రతి దృక్పథమూ సృష్టిని చేసి, ఒక యుగ చిహ్నమవుతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె దివ్య ప్రేమ, ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె దివ్యజ్ఞానం, ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె దివ్య విరాగి, ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె దివ్య కృప. భవాని అనంత మహాశక్తి. ఆమె మహాదుర్గ, మహాకాళి, ప్రియతమ రాధ ఆమె, ఆమె మహాలక్ష్మి. ఆమె మన దివ్యజనని, మనందరి మహా సృష్టికారిణి.

ఈ యుగంలో దివ్యజనని దారుఢ్యమాతగా అభివ్యక్తమయింది. ఆమె పరిశుద్ధ మహాశక్తి.

అమ్మ మహాశక్తిగా

కాని భారత దేశంలో శ్వాస నెమ్మదిగా కదులుతుంది. దైవప్రేరణతో కలిగే ఉద్రేకం రావటానికి దీర్ఘకాలం పడుతుంది. ఈ భారతదేశం, (భారత)మాత, పురాతనం. వాస్తవంగా ఆమె తిరిగి ప్రభవించటానికి ప్రయాసపడుతున్నది. వేదనతో, కన్నీళ్ళతో ఆమె శ్రమిస్తున్నది, కాని ఆమె శ్రమ వ్యర్థం. అంత బ్రహ్మాండమైన, అంత శక్తిమంతమైన తల్లిని నొప్పించే దేమిటి? కచ్చితంగా మనలో ఏదో బ్రహ్మాండమైన లోపం ఉండి ఉంటుంది, ఏదో ప్రాణికశక్తి కొరత మనలో ఉండి ఉంటుంది లేదా మనలో ఏదో దానిమీద వేలుపెట్టలేనంత దుస్సాధ్యమైనదైనా అయ్యుండాలి. మిగిలినవన్నీ ఉన్నాయి మనకు, కాని శక్తిలో మనం నిర్వీర్యులం, సామర్థ్య శూన్యులం. మనం మహాశక్తిని వదిలేశాం, కాబట్టి మహా శక్తి మనలను త్యజించింది. దివ్యజనని మన హృదయాలలో, మన బుర్రలలో, మన బాహువులలో లేదు.

తిరిగి జన్మించాలనే అభీష్టం మనలో ఇను మిక్కిలిగా (సమృద్ధిగా) ఉంది, దానికిక్కడ లోటేమీ లేదు. మతంలోను, సమాజంలోను, రాజకీయంలోను, ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేయబడ్డాయి, ఎన్ని ఉద్యమాలు మొదలు పెట్టబడ్డాయి? కానీ అదే విధి వాటిని పైగొన్నది లేదా పైగొనటానికి సంసిద్ధమవుతున్నది. వారు ఒక సమయం వరకు చురుకుగా ఉంటారు, తరువాత ప్రేరణ సన్నగిల్లుతుంది, అగ్ని చల్లబడి పోతుంది, ఒకవేళ వారు సహనంతో కొనసాగితే, అది కేవలం వట్టి ఆల్చిప్పలుగా మాత్రమే, రూపాలలోనుంచి బ్రహ్మదేవుడు తరలిపోయాడు లేక అవి తమస్సుతో అణగ దొక్కబడి, అచేతనా స్థితికి చేరుకున్నాయి. మన ప్రారంభాలు బ్రహ్మాండంగా ఉంటాయి, కాని వాటికి కొనసాగింపుకాని, ప్రయోజనంకాని ఉండదు.

మనం బాగా లోతుగా చూస్తే మనకి మరింతగా అర్థమయ్యే విషయం, ఒక లోపం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది, అన్నింటికంటే ముందుగా మనం శ్రమించవలసింది శక్తి కోసం, భౌతికశక్తి, మానసిక శక్తి, నైతిక శక్తి, కాని అన్నింటినీ మించి ఆధ్యాత్మికశక్తి, అది అన్నింటికంటే తరగని, నశించని మూలాధారం.

మనకు శక్తి గనుక ఉంటే, తక్కినవన్నీ దానికి తేలికగానే అప్రయత్నంగానే చేర్చబడతాయి. శక్తి శూన్యులమైతే మనం స్వప్నంలో వలె చేతులున్నా పట్టుకోలేం లేదా కొట్టలేం, కాళ్ళుండి పరిగెత్తలేం.

లక్షలాదుల మహాశక్తి

నిజానికి దేశం అంటే ఏమిటి? మన మాతృదేశం అంటే ఏమిటి? అది ఒక మట్టి ముద్ద మాత్రమే కాదు లేక అతిశయోక్తిగా చెప్పేదేమో కాదు లేక మనోకల్పన కాదు. ఏవిధంగా అయితే లక్షలాది దేవతా మహాశక్తులన్నీ ఒకే ఒక్క శక్తి సముదాయంగా తయారయినప్పుడు దాని నుండి భవాని మహిష - మర్దినిగా ఒక అస్తిత్వంగా ఆవిర్భవించి ఏకమొత్తంగా ఐక్యమైందో, అదేవిధంగా అది ఒక బ్రహ్మాండమైన మహాశక్తి, లక్షల మహాశక్తుల అంశలన్నింటితో దేశమైంది. ఆ మహాశక్తిని మనం భారత దేశం అంటాం, భవాని భారతి 30 కోట్ల జనుల మహాశక్తుల సజీవమైనటువంటి ఏకత్వం. కాని ఆమె స్తబ్దతతో క్రియారహితంగా ఉంది. తమస్సు యొక్క ఇంద్రజాల చక్రంలో, తనకు తాను జడత్వంలో కూరుకుపోయి తృప్తిపడటంలో, ఆమె పుత్రుల అజ్ఞానంలో బందీగా ఉంది. ఆ జడత్వాన్ని వదిలించుకోవటానికి మనలోనున్న బ్రహ్మను మేల్కొల్పటం తప్ప మరోమార్గం లేదు.

భారతదేశం నశించదు, మన జాతి నామరూపాలు లేకుండా పోదు, కారణం మానవజాతిలోని అన్ని విభాగాలల్లో భారతదేశానికి మాత్రమే ఉత్కృష్టమైన, అత్యంత వైభవోపేతమైన భవితవ్యం, మానవజాతికి అత్యంత ఆవశ్యకమైన భవిష్యత్తు నిర్దేశించబడింది. ప్రపంచం మొత్తానికి భవిష్య మతమును, అన్నిమతాలను, విజ్ఞాన శాస్త్రాన్ని, వేదాంతాలను సామరస్యపరచి, మానవ జాతినంతా ఒక ఆత్మగా చేసే శాశ్వత మతమును తన నుంచి తప్పక బయటకు పంపించవలసినది ఆమెయే. నైతిక పరిధిలోను, అటువంటివే అయిన వాటిలోను, మానవజాతినుంచి ఆటవికతను (మ్లేచ్ఛత్వాన్ని) లేకుండా చేసి, ప్రపంచమును ఆర్యీకరణం కావించటానికే విధి నిర్ణయించిన విధాయకమైన కర్మ ఆమెది. దీనిని చేయటానికి మొదట ఆమె తప్పక తనను తాను పునఃఆర్యీకరణం కావించుకోవాలి.

CWSA 6:79-84

నీవు అడిగావు కదా, భవాని మాత ఎవరని, ఆమె తనకుతానే సమాధానమిస్తున్నది. "నేను శాశ్వతం నుంచి ప్రపంచంలో (విశ్వంలో) ప్రవహిస్తూ, మీలో శాశ్వతంగా ఉన్న అనంత మహాశక్తిని, నేనే విశ్వానికి దివ్యమాతను, లోకాలకు దివ్యమాతను. మహా పవిత్రమైన భూమి ఆర్యభూమి బిడ్డలు మీరు. ఆమె మట్టి నుంచే తయారు చేయబడిన, ఆమె సూర్యుని చేత, గాలుల చేత పెంచి పోషించబడిన మీకు నేను భవాని భారతిని, భారతమాతను".

తరువాత నీవు మేము భవాని మాతకు గుడి ఎందుకు కట్టాలని అడిగేటట్లైతే, ఆ తల్లి సమాధానం,

"ఎందుకంటే నేను దానిని ఆజ్ఞాపించాను, ఎందుకంటే దానిని భవిష్య మతానికి కేంద్రంగా చేయడం ద్వారా మీరు శాశ్వతం యొక్క తక్షణ ఇచ్ఛను అభివృద్ధి పథంలో ముందుకు తీసుకు వెళ్ళిన వారవుతారు, మీలో యోగ్యతను సమకూర్చుకున్న వారవుతారు. అది మిమ్ములను ఈ జీవితంలో శక్తిమంతులుగాను, మరు జన్మలో గొప్పవారి గాను చేస్తుంది. మీరు ఒక జాతిని సృష్టించడానికి, ఒక యుగాన్ని మదింపు చేయడానికి, ప్రపంచాన్ని ఆర్యీకరణం చేయడానికి సహాయపడిన వారవుతారు. ఆ జాతి మీ సొంతం, ఆ యుగం మీది, మీ సంతానముది, ఆ భూమి కేవలం సముద్రాలు, కొండలు హద్దులుగా గల ఒక భూఖండం మాత్రమే కాదు, ఆమె యొక్క లక్షల ప్రజానీకంతో నిండి పోయిన మొత్తం భూమి అది".

తెలిసింది కదా, ఇప్పుడు వచ్చి దివ్యమాత పిలుపును ఆలకించండి. అభివ్యక్తమవటానికి ఇప్పటికే ఆమె మన హృదయాలలో నిరీక్షిస్తున్నది, ఆరాధించ బడటానికి నిరీక్షిస్తున్నది.

మన నిష్క్రియతకు కారణం మనలోని పరమేశ్వరుడు తమస్సుచే కప్పబడి మరుగున ఉన్నాడు. ఆమె మందకొడితనంతో ఆయన ఇబ్బందికి లోనవుతున్నాడు, విషణ్ణుడై ఉన్నాడు. కారణం ఆమె సంతానం సహాయానికై ఆమెను ప్రార్థించడం లేదు. ఎవరైతే ఆమె ప్రేరేపణలతో ఆమె కదలికల అనుభూతిని మీలో పొందుతున్నారో, వారందరూ మీలోని ఆ అజ్ఞానపు ముసుగును విసరివేయుండి, సోమరితనమనే బందిఖానా గోడలను

పగులగొట్టండి, మీకు ప్రేరేపణ అనుభూతి కలిగితే, మీ శరీరాలలో లేదా మీమేధస్సుతో లేదా మీవాక్కుతో లేదా మీ సంపదతో లేదా మీ ప్రార్థనతో, ఆరాధనతో, ప్రతి మనిషి అతడికున్న సామర్థ్యాన్ని బట్టి ఆమెకు సహాయం చేయండి. వెనక్కి మరలిపోవద్దు. ఎవరైతే ఆమెచే పిలవబడి, ఆమె మాట పెడ చెవిన పెట్టారో వారికి వ్యతిరేకంగా ఆమె వచ్చేరోజు ఆమె అత్యంత ఆగ్రహంతో ఉంటుంది. కాని ఎవరైతే ఆమె ఆగమనానికి కొంచెమైనా సహాయం చేస్తే, అప్పుడు సౌందర్యంతో, కారుణ్యంతో వారి దివ్యమాత వదనం ఎంతగా తేజోమయంగా వెలుగు లీనుతుంటుందో కదా!

CWSA 6:89

*

భారత దేశ భవిష్యత్తు చాలా సుస్పష్టం, భారత దేశం ప్రపంచానికి గురువు, భవిష్య ప్రపంచ నిర్మాణం భారతదేశం మీద ఆధారపడి ఉంది. భారత దేశం సజీవమైన ఆత్మ, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని భారత దేశం ప్రపంచంలో అవతరింపజేస్తున్నది. భారత దేశ ప్రభుత్వం భారతదేశ ~~ఈ~~ ప్రాధాన్యతను తప్పక గుర్తించి, ~~ఈ~~ రంగంలో వారి కార్యప్రణాళికను దానికి అనుగుణంగా ఏర్పరచుకోవాలి.

CWM 13:353 శ్రీమాత

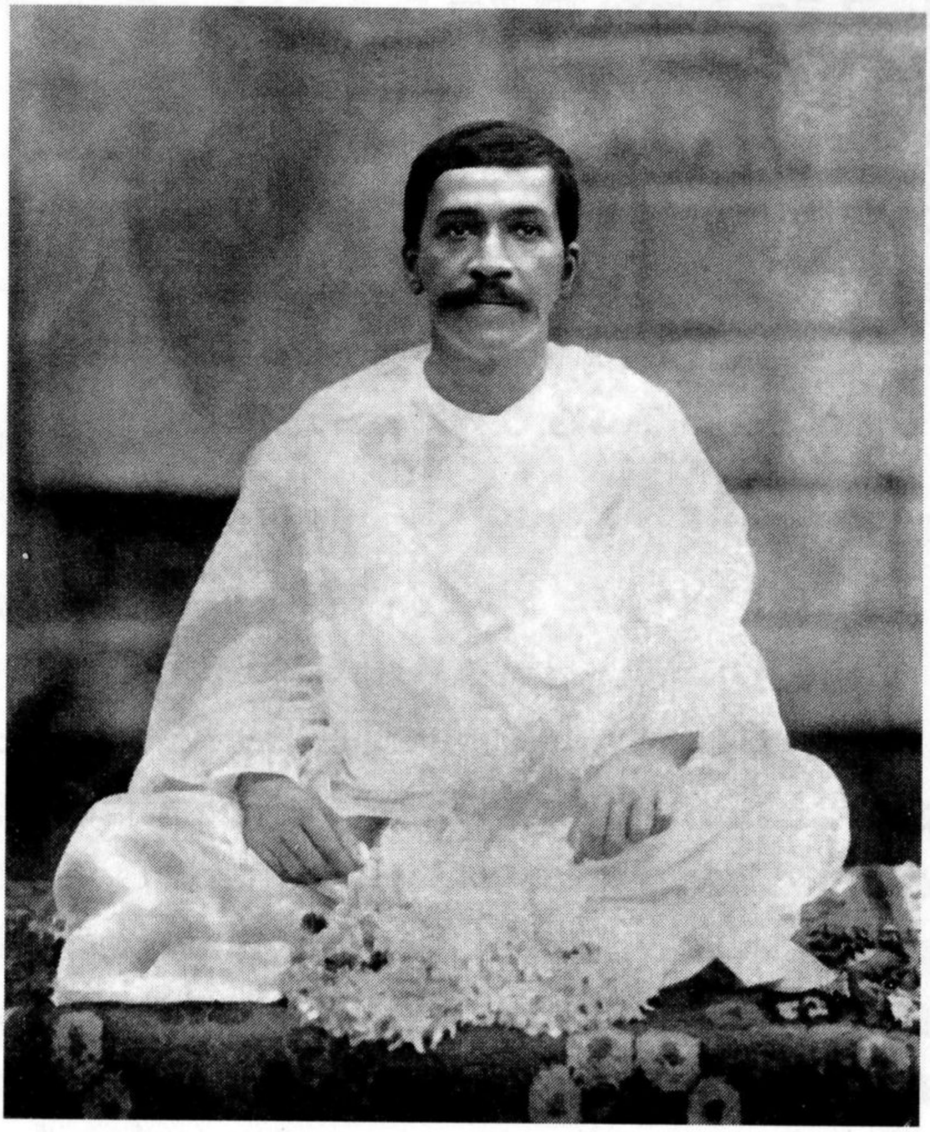
*

భారతదేశం ఆధునిక మానవజాతి అన్ని కష్టాలకు ప్రతీకాత్మక ప్రతినిధిగా మారింది.

భారతదేశం దాని పునరుత్థాన భూమి అవుతుంది. ఉన్నతమైన, నిజమైన జీవితానికి పునరుత్థానం.

CWM 13:368 శ్రీమాత

ఓ భారతమాత మేలుకో



ఇది ప్రపంచమంతటికి ఎలాగో భారతదేశానికి కూడా భవిష్య భవితవ్యం, ఒక శతాబ్దివైపుకు దాని అడుగులు మళ్ళించబడటానికి శక్తిమంతంగా నిశ్చయించబడిన సమయం. ఇదేమీ సాధారణమైన శతాబ్దికాదు. కాని అది దానికదే గొప్ప మలుపు, మానవ జాతి అంతరంగ బాహ్యాచరిత్రలో బ్రహ్మాండమైన క్రిందుమీదైన మలుపు. మనమిప్పుడు ఎంతగా కార్యోన్ముఖులమైతే, అంతగా మనం చేసే కర్మకు బహుమాన ప్రాప్తికై యోగ్యత నిర్ధారించబడుతుంది. ఇటువంటి తరుణంలో ఈ విధమైన ప్రతిఒక్క పిలుపు తక్షణమే మన ప్రజల సామర్థ్యానికి ఇవ్వజూపిన ఒక అవకాశము, ఒక ఎంపిక, ఒక పరీక్ష ఇప్పుడిక చెప్పగలిగినదేమంటే, అది ప్రతి ఒక్కరిలోను, వారి అస్తిత్వ సంపూర్ణ ఔన్నత్యంపైన అధిష్టించింది, దానికి అనుకూలంగా మహాభవితవ్య దివ్యప్రభువు యొక్క ప్రత్యక్ష జోక్యానికి పాత్రమయింది'

CWSA 1: 413

నిజమైన సమస్య

నిజమైన సమస్య మనలోనే ఉంది, మన చుట్టూ ఉన్న పరిసరాల్లోనూ పరిస్థితుల్లోనూ కాదు. మనుషులు అజేయంగా మారడానికి మూడు విషయాలు అవసరం. అవి సంకల్పం, పనిమీద దాని ఫలితం మీద నిరాసక్తత, విశ్వాసం. మనల్ని మనం విముక్తి చేసుకోవాలనే సంకల్పం మనకు ఉండవచ్చు, కానీ తగినంత విశ్వాసం లోపించవచ్చు. అత్యుత్తమ ముక్తిని చేరుకోగలమనే విశ్వాసం మనకు ఉండొచ్చు, కానీ దానికి అవసరమైన మార్గాలను ఉపయోగించాలనే సంకల్పం లోపించవచ్చు. సంకల్పమూ, విశ్వాసమూ ఉంటే మనం వాటిని మన పనికి సంబంధించిన ఫలంతో తీవ్రతర అనుబంధం, ద్వేషం, గుడ్డి ఉత్సాహం, తొందరపాటుగా పని చేయడంలో ఉపయోగిస్తాము. అప్పుడు అవి చెడు ప్రతిచర్యలకు దారితీయవచ్చు. ~~ఈ~~ కారణంగా, పని పరిమితులలో అపూర్వమైన అడ్డంకులను అధిగమించడానికి, మనసుకు శరీరానికి పైన ఉన్న ఉన్నత శక్తిని ఆశ్రయించడం అవసరం. ఇదే సాధన అవసరం.

సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వజ్ఞుడైన భగవంతుడు మనలోనే ఉన్నాడు. మనం, ఆయన ఒకటే తత్వాన్ని కలిగి ఉన్నాము. మనం భగవంతునితో సన్నిహితంగా ఉండి, మనల్ని మనం ఆయన చేతుల్లోకి అప్పగిస్తే, ఆయన తన స్వంత శక్తిని మనలో కురిపిస్తాడు. అప్పుడు భగవంతుని సర్వశక్తతలో సర్వవ్యాపకతలో, సర్వజ్ఞతలో మనకు కూడా భాగం ఉందని గ్రహిస్తాము. దానికి మార్గం చాలా పొడవుగా ఉంది, కానీ స్వీయ- సమర్పణ దానిని తగ్గించేస్తుంది. ఆ మార్గం కష్టతరమే కానీ పరిపూర్ణ విశ్వాసం దానిని సులభతరం చేస్తుంది.

సంకల్పం సర్వశక్తిమంతమైనది, కానీ అది దైవ సంకల్పమై నిస్వార్థమై, కలవరం లేనిదిగా ఉండాలి. ఇంకా ఫలితాల గురించి ఏ విధమైన ఆలోచన లేకుండా ఉండాలి. "మీకు ఆవ గింజంత విశ్వాసం ఉంటే, మీరు ~~ఈ~~ పర్వతాన్ని రా అంటే అది మీ దగ్గరకు వస్తుంది" అని యేసు చెప్పాడు. నిజమైన సంకల్పం, పరిపూర్ణ శ్రద్ధల సమ్మేళనమే విశ్వాసం. శ్రద్ధ, కారణాన్ని వెతకదు, అది భగవంతుని సంకల్పాలను స్పష్టంగా చూడగలదు, తెలుసుకోగలదు. ఆ సంకల్పాలు ఖచ్చితంగా జరుగుతాయని దానికి తెలుసు. శ్రద్ధ, గుడ్డిది కాదు, ఆధ్యాత్మిక దృష్టిని ఉపయోగించడం వల్ల సర్వజ్ఞతను తెలుసుకోగలదు.

సంకల్పం కూడా సర్వవ్యాప్తమై ఉంటుంది. అది ఎవరితో సంబంధంలోకి వస్తుందో వారికి తన శక్తి, ఆలోచన, ఉత్సాహాలలో కొంత భాగాన్ని తాత్కాలికంగా కానీ శాశ్వతంగా కానీ అందించగలదు. ఒంటరి మనిషి నిస్వార్థమైన నిస్సందేహమైన సంకల్పాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా తన ఆలోచనను ఒక దేశ ఆలోచనగా మార్చగలడు. ఒక్క వీరుని సంకల్పం కోటి పిరికి హృదయాల్లో ధైర్యాన్ని నింపగలదు.

ఇది మనం సాధించవలసిన సాధన. ఇది మన విముక్తికి నిబంధన. మనం అసంపూర్ణ సంకల్పాన్ని అసంపూర్ణ విశ్వాసంతో, అసంపూర్ణ నిరాసక్తతతో కలిపి ఉపయోగిస్తున్నాము. అయినప్పటికీ, మన ముందు ఉన్న పని పర్వతాన్ని కదిలించడం కంటే తక్కువేమీ కాదు.

దీన్ని చేయగల శక్తి కూడా ఉంది. కానీ అది మనలోని ఒక రహస్య గదిలో దాగి ఉంది. ఆ గది తాళం చెవి భగవంతుడి వద్ద ఉంది. మనం ఆయనను కనుగొని దానిని చేజిక్కించుకుందాం.

CWSA 1:536-37

గతించిన ఉదయాలు, భవిష్యత్తు మధ్యాహ్నాలు:

ప్రాచీన ఋషులు ఆలోచనకు, నాగరికతకు ప్రేరేపిత సృష్టికర్తలని, అప్పటి వీరోచిత యుగం ఒక అద్భుతం అని, ఇప్పటి మన బాధాకర వర్తమానంలో దిగజారిన మనుషుల కాలంలో అది పునరావృతం కాదని, ఈ గొప్ప, ప్రాచీన దేశ గత వైభవాల గురించి విలపిస్తూ మాట్లాడేవారు చాలా మంది ఉన్నారు. ఇది ముమ్మాటికి అసత్యం. మనది శాశ్వతత్వాన్ని కలిగిన భూమి, మనం శాశ్వత తత్వాన్ని తెలుసుకున్న ప్రజలం, మనది శాశ్వతమైన మతం. భారతదేశ బలం, గొప్పతనం, పవిత్రత మేఘావృతమై ఉండవచ్చు కానీ ఎప్పుడూ, ఒక్క క్షణం కూడా పూర్తిగా సమసిపోదు. వీరుడు, ఋషి, సాధువు, మన భారత పుడమి సహజ ఫలాలు. వారు జన్మించని కాలం లేదు. ఇప్పటి కాలపు ఋషుల జాబితాలో, మనం నవ భారతాన్ని సృష్టించే పునరుజ్జీవ మంత్రాన్ని (వందేమాతరం), ఇచ్చిన వ్యక్తిని కూడా జత చేయవచ్చని చిట్టచివరకు గ్రహించాము.

ఋషి సాధువు కంటే భిన్నమైన వాడు. అతని జీవితం ఉన్నత పవిత్రతతో ఉంటుందని, అతని స్వభావం సౌందర్య భరితమై ఆదర్శవంతంగాఉంటుందని

అనుకుంటే పొరపాటే. అతనేమిటో అన్నదానితో అతనిలోని గొప్పతనం ఆధారపడి లేదు, అతను వ్యక్తీకరించిన దాని మీద అది ఆధారపడి ఉంది. ఒక దేశానికి కానీ మానవాళికి కానీ గొప్ప, సజీవ సందేశం ఇవ్వాలని భగవంతుడు అనుకున్నప్పుడు, ఆ సందేశానికి సంబంధించిన పదాలను రూపొందించడానికి భగవంతుడు అతని నోటిని ఎంచుకుంటాడు. ఒక ముఖ్య దర్శనాన్ని బహిర్గతం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు భగవంతుడు మొదటిగా అతని కళ్ళకు తెరుస్తాడు. అతను అందుకున్న సందేశాన్ని, అతనికి ధృవీకరించబడిన దర్శనాన్ని, అతను తనలో ఉన్న సమస్త శక్తిని కూడగట్టుకుని ప్రపంచానికి తెలియజేస్తాడు. ప్రేరణతో ఉన్న ఒక అత్యున్నత క్షణంలో దానిని కేవలం పదాలలో వ్యక్తీకరిస్తాడు. అది మనుష్యులను కదిలించడానికి, వారి సందేహాలను తొలగించడానికి, వారి హృదయాలను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి, మామూలు పరిస్థితులలో వారికి అసాధ్యమైన పనులను, వారు చేయడానికి వారిని పురికొల్పుతుంది. అతను వ్యక్తపరిచిన ఆ పదాలే మంత్రం, దానిని వెల్లడించడానికే అతను జన్మించాడు. ఆ మంత్రానికి అతను ద్రష్ట.

CWSA 1:637

త్యాగ ఆవశ్యకత

భారతదేశాన్ని జాతీయవాద విశ్వాసంతో నింపాలని కోరుకునే వారు ముందుగా త్యాగం చేయడం ఒక అత్యున్నత అవసరమని గుర్తించాలి. అతను ప్రబోధించే సత్యం ప్రపంచంలోని ప్రతి దేశంలోనూ దాని అమరవీరులున్నారని, భారతదేశం అందుకు మినహాయింపు కాదని తెలుసుకోవాలి. అతను దేశం నుండి అడిగే ప్రతిదానికీ త్యాగం అవసరం, మరియు శతాబ్దాలుగా లోబడి ఉన్న దేశం అతని ఆలోచనకు సంబంధించిన సత్యాన్ని, అతని విశ్వాసానికి సంబంధించిన గొప్పతనాన్ని మేల్కొల్పడానికి, అతను మొదట ఉదాహరణగా ఉండాలి.

జాతీయవాదం అనేది దేశంలో ఆ దైవిక ఐక్యత సాక్షాత్కారానికై సాగే ఉద్వేగభరితమైన ఆకాంక్ష, దీనిలో అన్ని భాగాల వ్యక్తులు, రాజకీయ, సామాజిక లేదా ఆర్థిక కారకాలుగా వారి వివిధరకాల విధులను నిర్వహించినప్పుడు స్పష్టంగా అసమానంగా ఉన్నప్పటికీ, వాస్తవికంగా, ఆమూలతః చూసినప్పుడు అందరూ ఒకటే, సమానమే. భారతదేశం ప్రపంచం ముందు ఉంచే

జాతీయవాద ఆదర్శంలో, మనిషికి మనిషికి మధ్య, కులాల మధ్య, శ్రేణుల మధ్య ఒక ముఖ్యమైన సమానత్వం ఉంటుంది. ఈ దేశం విరాట్ పురుషుని శరీరమైతే, దానిలో అన్ని అసమానత కలిగిన భాగాలు భిన్నమైనవే కానీ అన్ని సమానమై ఐక్యతను కలిగి ఉన్నాయని శ్రీ తిలక్ నొక్కి వక్కాణించారు. మన మతానికి సంబంధించి దృఢత్వంతో కూడిన బోధన, భారతీయ జాతీయవాది పని ఒక్కటే. అది వారి మతానికి, దేశానికి సంబంధించిన తాత్విక జ్ఞానాన్ని, దాని ఆదర్శాన్ని అతను ప్రతి ఒక్కరికి చేరవేయాలి. మేము నిరంకుశత్వాన్ని సహించము, ఎందుకంటే మౌలికమైన సమానత్వాన్ని ఇప్పటి రాజకీయం తిరస్కరిస్తుంది. అలాగే మేము కుల వ్యవస్థకు సంబంధించిన ఆధునిక వక్రీకరణను వ్యతిరేకిస్తున్నాము, ఎందుకంటే ఈ కుల వ్యవస్థ సమానత్వాన్ని సామాజికంగా తిరస్కరిస్తుంది. మేము రాజకీయంగా ప్రజాస్వామ్య ఐక్యతగా దేశాన్ని పునర్వ్యవస్థీకరించాలని గట్టిగా నొక్కి చెబుతున్నాము, అదే పునర్వ్యవస్థీకరణ సూత్రం సామాజికంగా కూడా అనివార్యం అని మేము గుర్తించాము. మన ప్రత్యర్థులు ఊహించినట్లుగా, దాని పనిని రాజకీయాలకు పరిమితం చేయాలని మేము కోరుకున్నా, మన ప్రయత్నాలు ఫలించవు, ఎందుకంటే రాజకీయాల్లో ఒకసారి గ్రహించిన సూత్రం తప్పనిసరిగా సమాజంలో స్థిరపడాలి. ఏ గుత్తాధిపత్య జాతి ద్వారా కానీ వంశపారంపర్యంగా కానీ ఒక వ్యక్తి జాతీయవాదిగా మారి జాతీయ వాద భవిష్యత్ పథకంలో భాగం కాలేడు, అతను దాని ఆగమనం కోసం కష్టపడి పోరాడుతున్నప్పటికీ అది సాధ్యం కాదు.

CWSA 6-7: 677-80

హిందూమతం, మానవ నాగరికత

హిందూమత పరిపూర్ణత మానవ నాగరికతకు సంబంధించిన అత్యున్నత ధోరణుల పరిపూర్ణత. ఇది ఆధునిక జీవితంలోని అత్యంత ముఖ్యమైన ప్రేరణలను దానిలోకి ఇముడ్చుకోవాలి. ఇందులో ప్రజాస్వామ్యం, సామ్యవాదం కూడా ఉన్నాయి, వాటిని శుద్ధి చేయడం, అంటే ఆర్థిక సర్దుబాట్లపై అధిక ఒత్తిడి ఉన్న స్థితి నుండి, ప్రజాస్వామ్యాన్ని, సామ్యవాదాన్ని ఉన్నత స్థితికి తీసుకు వెళ్లడం. మానవజాతికి నిరంతరం నైతికత, మేధోపరమైన, ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతలపై మరింత స్పష్టంగా దృష్టి పెట్టడం నేర్పడమే దీనికి ముగింపు.

CWSA 6-7:685

భయపడవద్దు

దేశ ఆత్మ గౌరవం మన మతం, స్వార్థత్యాగం మన కర్తవ్యం. మనలోని దైవిక గుణాలు, వెలుగులోకి రావడానికి సరైన అవకాశం మనం ఇవ్వాలి. అల్పమైన భావోద్వేగాలను వదులుకోవాలి. చనిపోవాల్సిన అవసరం వచ్చినా భయపడవద్దు, వెనుకడుగు వేయవద్దు. దేశ హితం కోసం బాధను భరించండి. భగవంతుడే మీ ఆధారం. మీరు ఇలా చేస్తే భారతదేశం తన పూర్వవైభవాన్ని తక్షణం తిరిగిపొందుతుంది. ప్రపంచం లోని స్వతంత్ర్య దేశాల సరసన తన స్థానాన్ని పొందుంతుంది, ఇతర దేశాలను విజ్ఞానవంతం చేస్తుంది. ఇది నిజమైన జ్ఞానాన్ని అందిస్తుంది, వేదాంత సూత్రాలను పాదుకొల్పుతుంది. మానవజాతికి, యావత్ ప్రపంచానికి మేలు చేయడానికి మన దేశం ముందుకు వస్తుంది. దాని ముందు ప్రపంచం మొత్తం వణికిపోతుంది, కానీ ఎప్పుడు? మనందరం దేశంకోసం మన రుణం తీర్చుకోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడే.

CWSA:6:7:860

విప్లవాలు

విప్లవాలు వాటి గమనంలో అంచనాకు అందనివి మరియు పూర్తిగా నియంత్రించలేనివి. సముద్రం ఎలా ప్రవహించాలో దానికి ఎవరు చెప్తారు? గాలివీస్తుంది, ఏ మానవ ప్రజ్ఞ దాని కదిలికలను నియంత్రించగలదు? దైవిక ప్రజ్ఞ సంకల్పం అనేది విప్లవాల ఏకైక శాసనం, మనం దైవిక ప్రజ్ఞ ద్వారా ఎన్నుకోబడిన ప్రతినిధులం మాత్రమే, మరి ఏ ఇతర హక్కు మనకు లేదు. మన పని పూర్తి అయినపుడు, మనం దానిని గ్రహించి, ఆపని చేయడానికి మనకు అనుమతి లభించినందుకు సంతోషించాలి. మనం చేయగల్గే గొప్ప సేవలకు ఈ బహుమానం చాలదా? వారి వారి కార్యాల ద్వారా, ప్రసంగాల ద్వారా లేదా ఉత్తమంగా స్వతంత్రమవ్వబోయే గొప్ప భారత్‌ని సమాయత్తం చేయడానికి బాధలతో కూడిన వారి గుప్తసేవ ద్వారా చరిత్రలో నిలిచిపోయే వారి సరసన మన పేర్లు నమోదు కాబడుతూ ఉంటే అది చాలదా? ఇంతేకాక ఏ పేరూ రాకపోయినా, ఏమీ నమోదు కాకపోయినా దేవుని ఖాతాలో తప్ప ఈ ఉద్యమ శకటాన్ని ముందుకు తోయడంలో అది ఎంత గుర్తించబడనిదైనా మన వేలు దానిపై పడిన స్పృహతో మనం కనుమూసినా చాలదా? సేవల గురించిన ఈ చర్చ చాలా చిన్న విషయం. మనం ప్రతిఫలం కోసం మాతకు

సేవ చేస్తున్నామా? లేక దేవుని పనిని కూలికి చేస్తామా? దేశభక్తుడు తన దేశం కోసం జీవిస్తాడు. ఎందుకంటే అతను తప్పక దేశం కోసమే చనిపోతాడు, ఎందుకంటే దేశమాత దానిని కోరుకొంటుంది.

CWSA: 6-7:869-70

సంజీవని మంత్రం

ఒక గొప్ప ప్రజ ధూళి నుండి పైకి లేచినప్పుడు వారికి ఏ మంత్రం సంజీవని లేదా ఏ శక్తి దాని పునర్జీవనానికి, పునరుజ్జీవింపజేసే క్రియాశక్తి? భారత దేశంలో రెండు గొప్ప మంత్రాలు ఉన్నాయి, మాతృభూమిపై మేల్కొన్న ప్రేమ యొక్క సార్వజనీన, సార్వత్రిక నినాదం "వందేమాతరం" మంత్రం. ఇంకా బహిర్గతం చేయని మరో నిగూఢమైన రహస్యం ఉంది. "వందేమాతరం" మంత్రం వింధ్య పర్వతాల్లో వసించే సన్యాసులు ప్రపంచానికి పూర్వం ఒకప్పుడు అందించిన మంత్రం. దీనిని ఇది మన స్వంత దేశపు ప్రజల ద్రోహం వల్ల కోల్పోయాం. ఎందుకనంటే, జాతి పునరుత్థానం కోసం (పరిపక్వం) చెందలేదు. అకాల మేల్కొలుపులు వేగవంతమైన పతనానికి దారి తీశాయి. కానీ 1897లో సంభవించిన మహా భూకంపంతో సన్యాసులు ఒక స్వరం వినిపించారు. భారతదేశం మళ్ళీ జాగృతమవ్వాలనే, దేవుని శాసనం గురించి వారు తత్పరులై ఉన్నారు. ప్రపంచానికి ఈమంత్రం మరలా వెల్లడైంది. ఇది ప్రజల హృదయాలలో ప్రతిధ్వనించింది. కొన్ని గొప్ప హృదయాలలో నిశ్శబ్దంగా పరిపక్వతలో నినాదం వినిపించినపుడు, మొత్తం దేశం విప్లవం గురించి స్పృహలోకి వచ్చింది.

CWSA 6-7:877

భారతదేశపు కర్తవ్యం

ప్రపంచ భవిష్యత్తు భారతదేశంతోనే ముడిపడి ఉంది. ఆమె (భారత దేశం) నిద్ర నుండి లేచినపుడల్లా, ప్రపంచానికి అద్భుతమైన, మెరుస్తున్న కాంతి కిరణాన్ని అందిస్తుంది. అది జాతులను ప్రకాశవంతం చేస్తుంది. మరికొందరు శతాబ్దాల తరబడి, ఆమెకు ఏది క్షణికభావమో దానిపై జీవిస్తారు. దేవుడు ఆమెకు సనాతన జ్ఞాన పుస్తకాన్ని ఇచ్చాడు, దానిని తెరిచే సమయం వచ్చేవరకు దానిని ఆమె హృదయంలో ఉంచమని ఆదేశించాడు. కొన్నిసార్లు ఒక పుట లేదా అధ్యాయం బహిర్గతమవుతుంది. కొన్నిసార్లు ఒకే ఒక వాక్యం

మాత్రమే. ఇటువంటి వాక్యాలు అనేక వందల సంవత్సరాలుగా యుగయుగాల ప్రేరణ స్రోతస్సులుగా మానవాళిని పరిపోషించాయి. అలాగే భారతదేశం నిద్రిస్తున్నపుడు భౌతికవాదం వేగంగా పెరిగి ముందుకుపోతుంది, కాంతి చీకటితో కప్పబడి ఉంటుంది. భౌతికవాదం తాను విజయం సాధిస్తున్నానని భావించినపుడు, ఇదిగో తూర్పు నుండి ఒక తేజస్సు వేగంగా దూసుకొస్తుంది. భౌతికవాదం ఎక్కడ ఉంది? తన స్వసంస్థానానికి రాత్రిలోకి తిరిగిపోతుంది.

CSA 6-7 : 890

సత్యం ఒక పునాది

ఈ విషయంలో, మనం నిస్సంకోచంగా మాట్లాడవలసి ఉంటుంది. సత్యం అనేది ఒక పునాది రాయి, దాని మీదనే ఈ ప్రపంచం నిర్మించబడింది. సత్యేన తిష్టతే జగత్. అసత్యం అనేది ఎప్పటికీ బలానికి, శక్తికి నిజమైన మూలం కాలేదు. ఒకవేళ అసత్యం గనక ఒక ఉద్యమం మూలంలో ఉన్నట్లయితే, అటువంటి ఉద్యమం అపజయం పొందవలసిందే. ఉద్యమం సత్యంనుండి మొదలైనప్పుడే దౌత్యం సహాయకారిగా ఉంటుంది. దౌత్యాన్నే గనక మూల తత్వం అనుకుంటే సృష్టి ధర్మాన్ని అతిక్రమించినట్టే.

CWSA 6-7: 882

మానవునిలో ఉన్న దేవుని వైభవం

ఎప్పుడు జనం హేతువును ఒక గొప్ప మార్గదర్శిగా ఎంచక చులకన చేసినపుడు మేధో గర్వం చేత ఇంకా ప్రభావితులై ఉండేవారినది ఆశ్చర్యానికి గురి చేస్తుంది. ఇంతగా ఎదిగిన మానవుడు దైవం అని మనుషులు పిలిచే ఒక అతీత శక్తిని నమ్ముకుని హేతుబుద్ధిని తక్కువగా చూడడం ఏమిటి? ఇలాంటి అనుమాన పక్షులు ఐరోపా భౌతికవాదం చేత ప్రభావితులై మానవుణ్ణి కేవలం ఒక భౌతిక స్థాయికి మాత్రమే పరిమితం చేసి, అతను ఒక దివ్యస్రోతస్సు నుండి ఉద్భవించి ఒక దివ్యమైన భవిష్యత్తు కలిగిఉన్నాడనే సంభావ్యతను నిరాకరిస్తున్నాడు. ఎప్పుడు ఐరోపా క్రైస్తవాన్ని సన్యాసులకు వదిలి, గలీలియన్ కాలంలోని బోధలను విస్మరించిందో, ఒక భయంకరమైన భవిష్యత్తు వారిని కమ్మివేసింది. మానవునిలో దైవం అనేది సమస్త జ్ఞానోదయం మొత్తం మత సారాంశం. క్రైస్తవం ఏదో మసకగా బోధించిన విషయాన్నే,

హిందూ మతం వేదాంతం ద్వారా మన బుద్ధికి తేట తెల్లం చేసింది. ఎప్పుడు మన భారతదేశం ఆది శంకరులు, రామానుజులు, ఇంకా మధ్వాచార్యుల నుండి పొందినది గుర్తుచేసుకుంటుందో, శ్రీ రామకృష్ణులు వ్యక్తం చేసిన దానిలోని సత్యాన్ని గ్రహిస్తుందో, అప్పుడు భారతదేశం తిరిగి ఉన్నతస్థితికి లేస్తుంది. భారతదేశం జీవన సర్వస్వం వేదాంతమే.

హిందువు అంటే ఎవరు?

ఎవరైనా మానవులను కేవలం బుద్ధి కుశలత కలిగిన మనోగత జీవులుగా మాత్రమే పరిగణిస్తూ ఉంటే వారు హిందువు కాదు. ఎవరైతే దైవాన్ని దర్శించలేదో వారికి బుద్ధిని పాండిత్యాన్ని పెంచుకునే అవకాశాన్ని వదిలేసింది హిందూ మతం. భగవంతుని గొప్పతనాన్ని వైభవాన్నిమాత్రమే కీర్తించే బాధ్యత హిందూమతానికి ఇవ్వబడింది, వేల సంవత్సరాలుగా హిందూ మతం అదే బోధిస్తూ వస్తోంది. ఎప్పుడు మనం పాశ్చాత్య విద్యని మొదట గైకొన్నామో, మనం విజ్ఞాన శాస్త్ర వెలుగును అనుసరించి మనంతట మనం తప్పుదారి పట్టాము. విజ్ఞాన శాస్త్రం అనేది కేవలం ఒక చిన్న గదిలో వెలిగే కాంతి వంటిది ప్రపంచాన్ని ప్రకాశమయం చేసే సూర్యుడు కాదు. అది సూర్యునితో సరిపోలదు. అపరా విద్య అనేది విజ్ఞాన శాస్త్ర సర్వస్వమే కాని అంతకు మించిన ఘనమైన జ్ఞానం, ఉన్నతమైన విద్య ఉన్నది. మనం క్రింది స్థాయి జ్ఞానం చేత ప్రభావితులం అయినప్పుడు, మనం అంతా చేస్తున్నట్టుగా ఊహించుకుంటాం, మన బుద్ధి కుశలతే సర్వ సమర్ధమైనది, స్వతంత్రమైనది అయినట్టు మనం ఉన్న పరిస్థితిని గురించి ఒక హేతుబద్ధ నిర్ణయానికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తాం. కానీ ఇది భ్రాంతి వలన, మాయవలన కలిగిన వైఖరి. ఎవరైనా ఒక్కసారి భగవంతుని వైభవాన్ని తమలో అనుభవించి ఉంటే అటువంటి వారు బుద్ధిని, మేధను సర్వోన్నతమైనదిగా భావించరు. ఇంకా ఉన్నతమైన వాణి ఉంది, ఇంకా తప్పు జరిగే అవకాశం లేని భవిష్యదర్శనం ఉంది. అది దైవం నివసిస్తున్న మన హృదయంలోనే ఉంది. ఆయనే మన మేధ ద్వారా పని చేస్తూ ఉన్నారు, అయినప్పటికీ మెదడు కేవలం ఆయనకున్న అనేక ఉపకరణాలలో ఒకటి మాత్రమే. మెదడు ఏది ప్రణాళికా బద్ధం చేయాలని అనుకుంటోందో అది హృదయానికి ముందే తెలుసును. ఇంకా ఎవరయితే మేధను దాటి హృదయం వరకు వెళ్లగలరో వారు ఆ శాశ్వతుని స్వరం వినగలరు.

CWSA 6-7:890-93

భారతదేశం జాతులన్నింటికి గురువు

మన దేశం ఎదుర్కొంటున్న గందరగోళ పరిస్థితులనే ఉవ్వెత్తున ఎగిసే కెరటాల తాకిడిలో పైకి తేలేలా మనం ధరించే ప్రాణాన్ని కాపాడే లైఫ్ బెల్ట్, మనం నిశ్చయంగా అర్థం చేసుకున్న ఏకైక విషయం ఒకటుంది. అది ఏమిటంటే భారత దేశాన్ని మృతులనుండి లేచేలా చేసే ఒక పరమోన్నతమైన ధ్యేయం పట్ల నీకున్న నిశ్చితమైన మార్చలేనంటువంటి విశ్వాసం ఒకటుంది. భారతదేశానికి చెందిన సనాతనమైన జీవన విధానాన్ని వైభవాన్ని పునర్నిర్మించే ఒక నిశ్చితమైన మార్చలేనటువంటి ఉద్దేశం ఒకటుంది. స్వరాజ్యం అనేది ప్రాణాలు కాపాడే లైఫ్ బెల్ట్, స్వరాజ్యమే పైలట్, స్వరాజ్యమే మార్గాన్నిచూపే తార. ఒక గొప్ప సామాజిక విప్లవం రావాలంటే, స్వరాజ్యమనే గొప్ప ఆదర్శాన్ని భారత దేశం యొక్క మార్పులేని సనాతనమైన ఆత్మను సంపూర్ణంగా వ్యక్తం చేయలేని విధానాలకు బందీయైన ఒక జాతితో సాధించలేం. భారత దేశం తన పాతబడి పోయిన చినిగిపోయిన వస్త్రాలను వదిలి కొత్త వస్త్రాలతో అలంకరించబడాలి. తన ఆత్మను వినూత్నంగా వ్యక్తం చేసుకోవడానికి తన భౌతిక రూపాన్ని కూడా మార్చుకోవాల్సి ఉంటుంది. భారత దేశం ఇంకొక ఐరోపాలా తయారవుతుందని మీరు భయపడవలసిన అవసరం లేదు. భారతదేశ వ్యక్తిత్వం ఎంత సమున్నతమైనదంటే, అంతగా దిగజారే అవకాశం లేనేలేనంత, దాని ఆత్మ ఎంత ప్రశాంతమైనది, స్వతంత్రమైనది అంటే అలా ఎవరికో పాదాక్రాంతమవ్వాల్సిన అవసరం లేనేలేనంత. ఒక ఆర్థిక విప్లవం రావడం తప్పని సరి అయితే, తన ఇరుకైన నిర్మాణం వంటి పాతదైన పారిశ్రామిక జీవనం ద్వారా వ్యాపారంలోకానీ పారిశ్రామికంగా కానీ స్వరాజ్యం సాధించలేం. ఒక స్వేచ్ఛ పొందిన, పరిపూర్ణమైన జాతీయ జీవనంలో పారిశ్రామిక శక్తులకు విశాలమైన మార్గాలను, ఘనమైన అవకాశాలను అందించవలసి ఉంటుంది. ఇటువంటి ఆర్థిక విప్లవం ఐరోపాలోని ప్రజానీకంలో ఉన్నత భావాలకు పట్టిన ఇప్పుడున్న అనారోగ్యకరమైన, అస్తవ్యస్తమైన పరిస్థితికి మనలను కూడా తీసుకు పోతుందని మనం భయపడవలసిన అవసరం లేదు. భారత దేశం తన జీవనంలో ఎప్పటినుండో కలగలిసి ఉన్న బోధను, తన అమృతత్వపు రహస్యాన్ని మరిచిపోదు. స్వార్థం, వ్యవస్థీకృతమైన క్రూరత్వం, దురాశవంటి వాటిని గౌరవ ప్రదంగా చూపించే

పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక ప్రపంచానికి మన దేశం ఇంకొంక ప్రతిరూపంలా మారబోదు. తన పరిస్థితులను తానే నిర్మించుకుని, సోషలిజం కూడా కష్టపడినా పొందలేని ఒక రహస్యమైన పద్ధతిని కనుగొని ఈ ప్రపంచానికి భౌతికతను ఆధ్యాత్మికతను ఎలా సమన్వయం చేసుకోవాలో నేర్పుతుంది.

ఈ సత్యాన్ని గనక మనం ఆవిష్కృతం చేసుకోగలిగితే, జరుగుతున్న సంఘటనలలో మనకే కాక ప్రపంచానికి కూడా అవసరమయిన ఘనమైన త్వరితమైన పరివర్తనను మనం గమనించగలిగితే, భయం, అపనమ్మకాలు లేకుండా మనల్ని మనం రాబోయే కాలానికి తగ్గట్టుగా ఒక గొప్ప స్థితికి చేర్చుకుంటాం. భారతదేశం అన్ని జాతులకు గురువు, మానవుడి ఆత్మకు పట్టిన తీవ్ర అనారోగ్యాలకు చికిత్సను అందించగలిగే వైద్యుడు. ఈ ప్రపంచ జీవనాన్ని మళ్ళీ కొత్త మూసలో పోసి, మానవుని ఆత్మకు శాంతిని ప్రసాదించే భవిష్యత్తు కలిగినది భారతదేశం. తను చేయవలసిన పని చక్కగా జరగాలంటే ముందుగా స్వరాజ్యం రావాల్సిందే, అప్పుడే భారత దేశం తాను చేయవలసిన కార్యం చేయగలదు.

CWSA 6-7: 905-06

భారతదేశ కార్యం

మానవ స్వేచ్ఛ, మానవ సమానత్వం, మానవ సౌభ్రాతృత్వ నిజమైన మూలానికి మానవాళిని తిరిగి చేర్చడమే ఆమె లక్ష్యం. మనిషి ఆత్మలో స్వేచ్ఛగా ఉన్నప్పుడు, ఇతర స్వేచ్ఛ అంతా అతని ఆజ్ఞపై ఉంటుంది. ఎందుకంటే స్వేచ్ఛే ప్రభువు, అది బంధితం కాదు. అతను మాయ నుండి విముక్తి పొందినప్పుడు, ప్రేమ - న్యాయం ద్వారా తనను తాను సఫలం చేసుకొనే ప్రపంచంలోని దైవిక సమానత్వాన్ని గ్రహిస్తాడు. ఈ గ్రహింపు దానంతట అదే ప్రభుత్వానికి, సమాజానికి సంబంధించిన చట్టంగా మారుతుంది. అతను ఈ దైవిక సమానత్వాన్ని గ్రహించినప్పుడు, అతను మొత్తం ప్రపంచానికి సోదరుడు అవుతాడు, అతను ఏ స్థానంలో ఉన్నప్పటికీ, తన ప్రేమ ద్వారా, న్యాయం ద్వారా అందరినీ సోదరులుగా భావించి సేవ చేస్తాడు. ఈ అవగాహన మతం, తత్వశాస్త్రం, సామాజిక కల్పన, రాజకీయ ఆకాంక్షలకు ఆధారం అయినప్పుడు, సమాజ నిర్మాణంలో స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం వాటి స్థానాన్ని అవి పొందుతాయి. సత్యయుగం

తిరిగి వస్తుంది. ఇది ఆసియాకి సంబంధించిన ప్రజాస్వామ్యం, దీనిని భారతదేశం ప్రపంచానికి అందించడానికి ముందు తనను తాను తిరిగి కనుగొనాలి. బలవంతంగా కాకుండా ప్రేమతో సేవకు కట్టుబడి ఆత్మలో స్వేచ్ఛగా ఉండటమే ప్రతి మనిషి ధర్మం. సమాన భావనతో ఉండాలి. ఇతరుల ఆసక్తి పూర్వక స్వార్థం ద్వారా కాకుండా సమాజానికి సేవ చేయగల సామర్థ్యం ద్వారా సమాజంలో తన స్థానాన్ని నిలుపుకోవాలి. తన సోదరులతో సామరస్యపూర్వకమైన సంబంధాలను కలిగి ఉండటమన్నది, పరస్పర ప్రేమ, సేవ ద్వారా వారితోనే ముడిపడి ఉంటుంది, దాస్య సంకెళ్ళతో లేదా దోపిడీ చేసే - దోపిడీకి గురైన వారి సంబంధాలతో కాదు. ప్రజాస్వామ్యం మనిషి హక్కులపై ఆధారపడి ఉంటుందని చెప్పారు. మనిషి విధులపై తన వైఖరిని తీసుకోవాలని బదులివ్వడం జరిగింది. కానీ హక్కులు, విధులు రెండూ పాశ్చాత్యుల ఆలోచనలు.

కర్మమూలంగా స్వార్థాన్ని తయారుచేసే ప్రపంచ దృష్టిచే సృజించబడిన కృత్రిమ పరస్పర వ్యతిరేకతను హక్కులు, విధులు కోల్పోయేటట్లు చేసేది భారతీయ అవగాహనలో ధర్మం అంటే ఆ ధర్మంలో విధులు హక్కులు తమ లోతైన, శాశ్వత ఏకత్వాన్ని తిరిగి పొందగలవు. ప్రజాస్వామ్యానికి ధర్మం ప్రాతిపదిక, దీనిని ఆసియా గుర్తించాలి, ఎందుకంటే ఇందులో ఆసియా ఆత్మకు ఐరోపా ఆత్మకు మధ్య వ్యత్యాసం ఉంది. ధర్మం ద్వారా ఆసియా పరిణామం తనకు తానుగా నెరవేరుతుంది. ఇది ఆమె రహస్యం.

CWSA 6-7: 931-32

దైవమే నిజమైన ఆత్మ

ఎవరైతే దేవుణ్ణి విశ్వసిస్తారో, వారు వారి నిమ్న స్థాయి నుండి పైకి ఎదుగుతారు. ఎందుకంటే దైవమే విశ్వం. విశ్వంలోని ప్రతిదానికీ నిజమైన ఆత్మ దైవమే. మనము ఆత్మతః మన క్రింది స్థాయి పై ఆధారపడినప్పుడు, మనము ఆ క్రింది స్థాయి స్వభావానికి మాత్రమే కట్టుబడి ఉంటాము. మన గత జీవిత కర్మల సూత్రం ప్రకారం మన శరీర బలం లేదా తెలివికి అనుగుణంగా విజయం లేదా వైఫల్యం ఆధారపడి ఉంటుంది. క్రింది స్థాయిలో ఆత్మకు ఒక నియమం ఉన్నత స్థాయిలో ఆత్మకు మరొక నియమం ఉంటుంది. నిమ్న స్థాయి గతానికి చెందిన బానిసత్వంలో చిక్కుకొని

ఉంటుంది. ఉన్నతమైన ఆత్మ గతానికి, వర్తమానానికి అలాగే భవిష్యత్తుకు చెందిన అధిపతి. కాబట్టి అహంకారము నుండి నిమ్న ఆత్మ సంకల్పము పుడుతుంది, ఆ అహంకారానికే పరిమితమవుతుంది, కానీ ఉన్నత ఆత్మ సంకల్పం అహంకార పరిమితిని దాటి ఉంటుంది, ఉన్నత ఆత్మ పై అహంకార ప్రభావం ఏమాత్రం ఉండదు.ఇది సర్వశక్తిమంతమైనది. కానీ అది శరీరం ద్వారా పని చేస్తున్నంత కాలం, అది సమయం, విశ్వం, కార్యకారణ సంబంధమైన సూత్రాల పై ఆధార పడి పనిచేస్తుంది. ఆ సమయం సిద్ధమయ్యే వరకు, వాతావరణం సిద్ధమయ్యే వరకు దానికి సంబంధించిన తక్షణ కారణాలు తెలిసే వరకు మనం దాని నెరవేర్చవేచి ఉండాలి. ఒక్కసారి సంకల్పం దోషరహితంగా పని చేయడం మొదలుపెడితే తప్పనిసరిగా దానికి అవసరమైన పరిస్థితులను తెస్తుంది. మనం చేయాల్సిందల్లా అది పని చేయడానికి అనుమతించడమే.

CWSA 6-7: 93 7-3 8

భారతదేశ గతము - భవిష్యత్తు

పూర్వ యుగాలలో భారతదేశం ప్రపంచం నుండీ వేరుగా ఉంటూ చింతన, శాంతి వాతావరణంలో ఒక విధమైన సన్యాస దీక్షను పాటించేది. ఆమె విచిత్రమైన భౌగోళిక స్వరూపం దృష్ట్యా మిగిలిన మానవాళి నుండి వేరు చేయబడింది. తన సమస్యలను పరిష్కరించుకుంది. ప్రపంచానికి దూరంగా ఒక నిర్మలమైన ఆశ్రమంలో ఉన్నట్లుగా ఉంటూ ఉనికి రహస్యాలపై ఆలోచనలను కొనసాగించింది. ఆమె ఆలోచనలు ఆసియా ఖండం అంతటా నాగరికతలను సృష్టించాయి. ఆమె కుమారులు ప్రజలకు వెలుగును పంచేవారు. తత్వ శాస్త్రాలు ఆమె అనంతమైన జ్ఞానంపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. ఆమె మేధస్సు ఉత్పత్తి అనవసరమైన వ్యర్థాల నుండి ఈ విజ్ఞాన శాస్త్రాలు ఉద్భవించాయి. అవరోధం బద్దలై, హిమాలయాల ద్వారా జాతులు భారతదేశానికి రావడం ప్రారంభించినప్పుడు, ఈ దేశ శాంతి అంతరించింది. ఆమె శతాబ్దాల పోరాటం, ఆమె యాదృచ్ఛిక ఆలోచనల నుండి పుట్టిన నాగరికతలు అభివృద్ధి చెంది పట్టుదలగా ఆమె వద్దకు తిరిగి వచ్చాయి, ఈ నాగరికతలన్నీ వాటినవి అమలుపర్చుకోవాలని సబల అయిన భారతమాతను ఒత్తిడి చేశాయి. ఆమెకు అవన్ని ఆమె పక్కన పెట్టిన, విస్మరించిన మేధోపరమైన ప్రయోగాల జ్ఞాపకాలు. ఆమె వాటిని తీసుకుని కొత్త కోణంలో

పునరాలోచించి మరోసారి వాటిని తనలో భాగంగా చేసుకుంది. కాబట్టి ఆమె గ్రీకుతో, సిథియన్, ఇస్లాంలతో వ్యవహరించింది. ఇప్పుడు ఆమె తిరిగి వచ్చే తన గొప్ప పుత్రులతో వ్యవహరిస్తుంది. అంతే కాకుండా క్రైస్తవ మతంతో, బౌద్ధమతంతో, యూరోపియన్ శాస్త్ర, భౌతికవాదంతో, ఈ వేదాంత, విజ్ఞాన, మత ప్రాచీన ఊయలలోని మూలచింతనలతో ప్రపంచ నవీకృత సంపర్కంలో నుండి పుట్టిన ఊహాకల్పనలతో వ్యవహరిస్తుంది. బృహత్ విశాల నూత్న విషయాన్ని ఆమెలో ఇముడ్చుకోవాలి. అది అంతకు ముందు ఆమె చరిత్రలో జరగనది. కానీ అది ఆమెకు చాలా సులువైన బాల్యక్రీడ. స్పృశించగల మేధ, చొచ్చుకుపోయే అంతర్ దృష్టి, అజేయమైన మౌలికతలన్నీ గొప్ప మహాకార్యాలకు సరితూగేవే! బయట ప్రపంచం నుండి ఆమె విన్న స్వరాల నిస్తేజ కాల ఖండం ముగిసింది.

CWSA 6-7: 1020-21

సజీవ స్వరాజ్యం

అలాంటప్పుడు మనం స్వరాజ్యంలో ఎలా జీవించగలం ? తనగురించిన ఆలోచనను విడిచిపెట్టి దాని స్థానంలో దేశం కోసం చేసే ఆలోచన ద్వారా అది జరుగుతుంది. చైతన్యుడు నిమాయ్ పండిట్‌గా మారడం మానేసి, కృష్ణుడిగా, రాధగా, బలరాముడిగా మారినట్లు, మనలో ప్రతి ఒక్కరూ ప్రత్యేక స్వార్థ జీవితాన్ని పక్కన పెట్టి, దేశం కోసం జీవించడం మొదలుపెట్టాలి. మోక్షంముముక్షువుల మనస్సులను గ్రహించినట్టు, జాతీయవాదపు ఆకాంక్షలను మన మనస్సులు గ్రహించగలగాలి. ఏ పేరూ, ఏ గుర్తింపు లేని తపస్వి త్యాగం లాగా మన త్యాగం కూడా సంపూర్ణంగా ఉండాలి. మన స్వేచ్ఛామయ, మహిమాన్వితమైన భారతమాత ముఖాన్ని చూడాలనే మన తీవ్రకాంక్ష, శ్రీకృష్ణుని ముఖాన్ని చూడాలని చైతన్యుడికి ఉన్న తీవ్రఇచ్ఛ వంటిది. గౌరాంగ సంకీర్తనను అనుసరించడానికి రాజ్యాన్ని విడిచిపెట్టిన జాగాయ్ మాధాయ్‌లాగా దేశం కోసం మన త్యాగం సంపూర్ణ ఉత్సాహంతో ఉండాలి. బలిపీఠం మీద మన అర్పణలు ఎంత ఉదారంగా ఉండాలంటే, మోలోచ్ తమ పిల్లలను అగ్ని గుండా పంపిన కార్తజీనియన్ తల్లిదండ్రుల లాగా పశ్చాత్తాపం లేకుండా సంపూర్ణంగా ఉండాలి. ఏదైనా మినహాయింపు స్వీయ పరిత్యాగానికి సంబంధించిన సంపూర్ణతను దెబ్బతీస్తే, ఏదైనా బేరసారాలు

మన త్యాగ సంపూర్ణతను తగ్గించినట్లయితే, ఏదైనా సందేహం, విశ్వాసం ఉత్సాహాన్ని దెబ్బతీస్తే, స్వీయ ఆలోచన మన ప్రేమ పవిత్రతను కలుషితం చేస్తే, అప్పుడు మాత సంతృప్తి చెందదు. ఆమె సన్నిధిని వెనుకనే నిలిపివేస్తుంది. మనము ఆమెను రమ్మని పిలుస్తున్నాము, కాని ఆ పిలుపు ఇంకా మన హృదయాల లోతుల్లో నుండి రాలేదు. తల్లి పాదాలు గుమ్మం దగ్గరఉన్నాయి, కానీ ఆమె మన నుండి నిజమైన పిలుపు వినడానికి వేచి ఉంది. అది గుండెల్లోంచి బయటకు వచ్చే పిలుపు. మనం ఇంకా మనకి - దేశానికి మధ్య తడబడుతూనే ఉన్నాం. మనము భారతమాత సేవకు ఒక అణా ఇస్తాము కానీ పదిహేను అణాలు మన కుటుంబాలు, మన పిల్లలు, మన ఆస్తి, మన కీర్తి ప్రతిష్ఠ, మన భద్రత, మన సౌలభ్యం కోసం ఉపయోగించుకుంటాము. మాత తనకు తాను ఇచ్చుకొనే ముందు అందరినీ అడుగుతుంది. సూరత్ రాజా తన నరనరాల్లోని రక్తాన్ని సమర్పించే వరకు మాత అతనికి కనిపించి తన వరాన్ని కోరుకోమని అడిగిందా? శివాజీ తన శిరస్సును అమ్మవారి పాదాల చెంత సమర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నంత వరకు, భవానీ తన చేతిని పట్టుకొని తన ప్రజలను విడిపించమని ఆజ్ఞ ఇవ్వలేదు. జాతులను విముక్తి చేసిన వారు, వారి ప్రయత్నాలు విజయవంతం కావడానికి ముందు పూర్తిగా త్యజించే వేదనను అనుభవించారు. అలాగే భారతదేశాన్ని విముక్తి చేయాలని కోరుకునే వారు ముందుగా మాత కోరిన మూల్యాన్ని చెల్లించవలసి ఉంటుంది. జాతిని సిద్ధం చేయడానికి మనం కోరుకునే పథకాలు, పారిశ్రామిక పునరుజ్జీవన పథకం, విద్యా పునరుజ్జీవన పథకం, స్వయం-సహాయం ద్వారా రాజకీయ పునరుజ్జీవన పథకం వంటివి దేశం స్వేచ్ఛగా ఉండడానికి ముందు ఉండాల్సిన లోతైన అధీన లక్షణాలు. మాత మనల్ని ఏ పథకాలు, ప్రణాళికలు, పద్ధతులూ అడగదు. ఆమె స్వయంగా మనం రూపొందించగలిగే పథకాలు, ప్రణాళికలు, పద్ధతులను సమకూర్చి పెడుతుంది. ఆమె మన హృదయాలను, మన జీవితాలను మాత్రమే అడుగుతుంది, అంతకుమించి కాదు. స్వదేశీ, జాతీయ విద్య, స్వరాజ్యాన్ని సంభాళించే ప్రయత్నం, ఆమెకు చేసుకొనే శరణాగతి కోసం చేసే అవకాశాలు మాత్రమే. స్వదేశీ భావన కోసం ఎంత ప్రయత్నించామో, స్వరాజ్యం కోసం ఎంత తెలివిగా పథకము చేసుకున్నామో, విద్యారంగాన్ని ఎంత విజయవంతంగా నిర్వహించామో కాదు, మనకు మనము ఎంత ఇచ్చుకున్నాం, మన సామర్థ్యం ఎంత, మన శ్రమ ఎంత, మన సౌలభ్యం

ఎంత, మన భద్రత ఎంత, మన జీవితాలు ఎంత అనే విషయాలను ఆమె చూడదు. పునరుజ్జీవనం అనేది అక్షరాలా పునర్జన్మ. పునర్జన్మ అనేది తెలివితో కాదు, పర్సు నిండుగా ఉండటం వల్ల కాదు, విధానం ద్వారా కాదు, యంత్రాల మార్పు ద్వారా కాదు, కానీ గతం రూపంతో మనం ఉన్నదంతా త్యాగ అగ్నిలో విసిరివేసి కొత్త హృదయాన్ని పొందడం. దేశమాతలో పునర్జన్మ పొందడం. స్వీయ పరిత్యాగం అనేది మన కోసం చేసిన ఇచ్ఛగా భావించాలి. ఆమె మన గురించి ఇలా అడుగుతుంది, “నా కోసం ఎంతమంది బతుకుతారు? నా కోసం ఎంతమంది చనిపోతారు?” మన సమాధానం కోసం వేచి చూస్తుంది.

CWSA 6-7: 1031-33

భారతదేశం భారతదేశంగానే ఉండాలి

భారత్ ఐరోపా అడుగుజాడల్లో నడిచి ఐరోపా దేశ రాజకీయ ఆదర్శాలను, సాంఘిక వ్యవస్థను, ఆర్థిక సూత్రాలను ఆమోదిస్తే, భారత్ కూడా యూరోప్‌లాగే అలాంటి అన్ని సమస్యలను తాను అధిగమిస్తుంది కానీ అటువంటి లక్ష్య ప్రాప్తి ఇటు భారత్‌కు గాని, అటు యూరోప్‌కి కానీ మంచిది కాదు. భారత్ తన సహజమైన ఘనతను సాధించలేదు. అదీకాక తనలో సంభావ్యతలను (తనకి సాధ్యమైన వాటిని) కూడా సాధించలేదు. పర ధర్మం భయావహం, ఇతరుల ధర్మాన్ని స్వీకరించడం ప్రమాదకరం; అది వ్యక్తుల యొక్క లేదా దేశం యొక్క జీవిత రహస్యాలను జీవశక్తిని ఆటంకపరచి స్వాభావికంగా, సహజంగా, విస్తృతంగా ఎదగ వలసిన ప్రకృతికి మారుగా అస్వాభావిక, గిడసబారిన ఎదుగుదలను కలిగిస్తుంది. ఏ దేశమైనా ఎప్పుడైనా తన లక్ష్యాన్ని, ఉనికిని వదులుకోవడం మూలంగా తన ఎదుగుదలను పణంగా పెట్టడమే అయ్యింది. భారత్ తన విధిని, లక్ష్యాన్ని అందుకోవాలంటే భారత్‌గానే మిగిలి ఉండాలి. అంతే కాకుండా యూరోప్ తన నాగరికతను భారతదేశానికి అంటగట్టడం వలన భారత్ ఏ విధమైన లాభాన్ని పొందలేదు. విలక్షణమైన సత్తాతో పనిచేసి యూరోప్ రుగ్మతలను రూపుమాప గలిగిన భారత్ తనే ఆ రుగ్మతల బారిన పడగలదు. అవి నయము చెయ్యలేనివి. నయము కాకుండా ఉంటే రుగ్మతలలో అప్పుడు పాశ్చాత్య నాగరికత హరించుకుపోతుంది. మొట్టమొదట తనలోని ఎండు తెగుళ్లని నిరాకరించినప్పటికి ఆ తరువాత తన బయట పేలుళ్లు సంభవించినపుడు అంతరించిన రోమ్ నాగరికత వలె

అవుతుంది. జాతీయ ఉద్యమ విజయం ఆధ్యాత్మికంగా, రాజకీయంగా భారత దేశానికి అత్యావశ్యకం, కానీ అంతకన్నా ఎక్కువ యూరోప్‌కు అవసరం అవుతుంది. యావత్ ప్రపంచం భారతదేశం స్వాతంత్ర్యం సాధించాలని ఉత్సుకతతో ఎదురు చూస్తోంది. తద్వారా ఆమె నిజ స్వరూపంగా రూపొందుతుంది.

CWSA 6-7:1041

మన ముందు ఉన్న కార్యము

ఇప్పుడు మన ముందు ఉన్న పని చాలా కఠినమైనది. ఆ కార్యాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్లడానికి జంకని దృఢత్వం ఎంతో అవసరం. ఒక వీరుడు, వీర మరణం పొందినవాడు, ఉక్కులాంటి సంకల్పం హృదయం ఉన్నవాడు, ఒక కఠోర యోధుడు. అతని కఠినమైన నరాలు అలుపెరగకుండా, విశ్రాంతి లేకుండా పోరాడగలిగిన జన్మతః పోరాట వీరుడు. తన దేశం బానిసత్వంలో ఉన్నప్పుడు నిద్ర, విశ్రాంతి తీసుకోని కాళీమాత ఉపాసకుడు, తన గుండెను శరీరం నుండి వేరుచేసి మాత పూజా పీఠం వద్ద రక్త తర్పణంగా సమర్పణ చేయగలడు పూజారి. హృదయంలో అగ్ని, నాలుక మీద జ్వాలతో ఒక చిన్నమాటతోనే ఒక బలి దానానికి, కార్యానికి ప్రేరణ కలిగించు వాడు. ఇలాంటి వారికోసం సమయం ఆసన్నమవుతోంది. అతిత్వరలో పిలుపు రాబోతోంది. పిలుపు కోసం ఎదురు చూస్తూ వారందరూ ఇక్కడ నిశ్శబ్దంలో, చీకటిలో తమకు తాముగా పరిపక్వత చెందుతూ, సంకల్పంతో కూడిన కండరాలకు శిక్షణ ఇచ్చుకుంటూ, హృదయ తంతులను బిగించుకుంటూ పిలుపు వచ్చే సమయానికి తమని తాము సిద్ధపరచుకుంటున్నారు. తమలో సేవా భావం ఉందని భావించే వాళ్లు తమకు తాముగా సమయం ఉండగానే నిర్ధారణ చేసుకొనే సమయం, ప్రస్తుత కాలం అర్హతలను పరీక్షించుకొనే సమయం, ఓటమికి తేలికపాటి శిక్షలు పడే, తేలికపాటి పరీక్షల సమయం. వచ్చే అలాంటి రోజున ఓటమి చెందిన వారెవరైనా వారు బయటకు విసిరి వేయబడతారు కాని అది సంప్రదాయవాదులకు వలె చెత్త కుప్పలోకి కాదు, ఒక గొప్ప అగ్ని జ్వాలలోకి. ఇప్పుడు జాతీయ వాదులము అని బాహాటంగా చెప్పుకునే వారందరూ మునుపెన్నడూ చూడని చాలా కఠినమైన పరీక్షలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. ఒక హోదాని, ప్రదేశాన్ని వెదుక్కునే వారు, ప్రజాదరణ

కోసం పాకులాడేవారు, మిశ్రమ భావాలు, కుటిల ఉపాయాలు కల రాజకీయ నాయకులు, సమయోచితంగా, ఉభయ భ్రష్టత్వంతో సులభమైన భాషణలు చేసేవారు, తొందరగా నోరు పారేసుకునేవారు, ఇలాంటి స్వభావాలు కలిగిన పాత రాజకీయ నాయకులు చాలా త్వరగా, సులభంగా వెలవెలబోయి వెనక్కి తిరిగారు. జాతీయ వాదం అనే కార్యం తేలికపాటి వ్యవహారం కాదు, దానిని గూర్చిన పూర్తి అవగాహనతో అందులో ఏముందో క్షుణ్ణంగా తెలుసుకుని చేయవలసినది. ఆ విశేష అధికారాన్ని తేలికగా పొందగలమనే వాళ్ళు మాత్రం తీవ్రమైన బాధను, దండనను పొందవలసి ఉంటుంది. మనం కొద్దిపాటి మంది అయితే అది పెద్ద విషయం కాదు, కానీ అది సర్వ శ్రేష్టమైన ప్రాముఖ్యతను కలిగినది. అందువలననే మన నిర్మాణంలో వాడే పదార్థం పటిష్టమైనదిగా ఉండాలి. శ్రీమాతకు కావలసినది తన కత్తి తయారీకి స్వచ్ఛమైన ఇనుము, తన కోటకు దృఢమైన భారీ నల్లరాయి, తన విల్లుకి పిడి విరగకుండా ఉండేటటువంటి కలప, ఆమె రథానికి ఇరుసు కొరకు గట్టి పదార్థం. ఎందుకంటే యుద్ధం సమీపంలో ఉందని తెలపడానికి భేరి సిద్ధంగా ఉంది.

CWSA 6-7:1059-60 *శ్రీ అరవిందులు*

జాతి భావన

భారత జాతీయవాద ఆవిర్భావం

మన ఆత్మయే నిర్ణయిస్తుంది. మన చరిత్రను విధివ్రాతను మరియు పదార్థ స్వభావాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. దేశకాల పరిమితులలో భౌతికమయిన సంఘటనలు తమంత తామే రూపుదిద్దుకొని అంతరాత్మ యొక్క నిర్ణయాలకు ఒక బాహ్యమయిన ఆకారాన్ని వాస్తవికతను యిస్తాయి. ఒక జాతి స్వాతంత్ర్య అంటే తన స్వాతంత్ర్యాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకోవడానికి చేసే బాహ్య పాలనా నిర్వహణ దినం మార్పులు చేసే రోజు కాదు. ఎప్పుడైతే అంతరంగంలో తాను స్వతంత్రమని, ఎప్పటికీ స్వతంత్రంగా ఉంటానని గుర్తించటం. ఒక జాతి స్వయం ప్రతిపత్తితో కలిగిన వేర్పాటు, ఆ జాతి యొక్క స్వాతంత్ర్యత అవుతుంది. ఎప్పుడైతే ఆ వేర్పాటు మనలో గుర్తించబడి, ఒక నిర్ణయాత్మక విషయంగా ముద్రితమైనపుడు అది ఆ జాతి స్వాతంత్ర్యమౌతుంది. బాహ్యమైన గుర్తింపు కేవలం సమయంతో ముడిపడి ఉంటుంది. ఆగష్టు

7వ తారీఖు భారతీయ జాతీయతా వాదం యొక్క జన్మదినం. భారత జాతీయత అంటే అంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా రెండు విషయాలు ఒకటి జాతీయ స్వేచ్ఛ మంత్రానికి ఆత్మ సమర్పణ మరియు స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధన చేయడం. బహిష్కరణ కూడా అనేది స్వేచ్ఛను ఆచరణలో పెట్టడం. ఎప్పుడైతే ఆగష్టు 7వ తేదీన మనం బహిష్కరణను ప్రకటించామో అది కేవలం మనం వ్యవస్థీకరించిన ఆర్థికమయిన తిరుగుబాటు మాత్రమే కాదు. అది దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధన చేయడం వేరుగా ఆర్థికంగా స్వయం సమృద్ధిని కలిగి ఉండాలనుకొనటం, తన జీవనపు ప్రతి వ్యవహారంలో స్వతంత్రంగా ఉండాలనే ప్రయత్నం ఎందుకంటే ఈ వ్యవహారాలన్ని కూడా ఒక దానిపై ఒకటి పరస్పరాధారితమైనవి. ఏ రోజైతే భారతదేశం తన ఆత్మలో స్వీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కనుగొన్నదో, ఎప్పుడైతే మనం ఐక్యత అనే ఒకే మార్గంలో, ఆత్మ జ్ఞానానికి ఏకైక పథంలో వెనుతిరగకుండా అడుగులు వేసామో అదే భారత జాతీయత జన్మించిన రోజు, అదే ఆగష్టు 7వ తారీకు. ఆ రోజే నవ్య భారత జాతీయతకు పునాది రాయి వేయబడింది.

CWSA 6-7:623

కులానికి ఆధారం, కులనాశం

సంఘంలో వివిధ కార్యాల విభజన కోసం ముందుగా యూరప్ దేశాలలో వర్గాలు ఏర్పడినట్లుగానే కుల వ్యవస్థ ఏర్పడింది. కానీ ఈ దేశంలో విభజన జరగటానికి ఆధారమయిన సూత్రాలు భారతదేశానికి మాత్రవే ప్రత్యేకమయినవి. యూరప్ దేశాల నాగరికత ప్రాధమికంగా భౌతికం. అందువలన వారి వర్గీకరణ సిద్ధాంతాలు కూడా వారి దృష్టిననుసరించి ఎప్పుడూ భౌతికంగానే ఉంటాయి. కానీ మన నాగరికత ఎల్లప్పుడూ ఆధ్యాత్మికమూ, నైతికము అందువలన కుల వర్గీకరణ ఒక ఆధ్యాత్మిక ధ్యేయాన్ని, మరియు ఆధ్యాత్మిక నైతిక ఆధారాలను కలిగి ఉంది. యూరపులో అది వర్గాల విభజన శక్తులు, హక్కుల వితరణలో తన మూలాలను కలిగి ఉంది. విభేదించుకునే అభిరుచులతో ఇంకా ఘర్షణ పడుతూ ముందుకు సాగుతుంది. తన ధ్యేయం సంఘాన్ని కేవలం తన కోసమే వ్యవస్థీకరించుకోవటం, ముఖ్యంగా తన ఆర్థిక సౌలభ్యం కోసం, కానీ భారతదేశంలో కుల విభజన సాంఘికమైన బాధ్యతలను నిర్దేశించటానికి ఉద్దేశించబడింది. ఒక వ్యక్తి కులం అతని ధర్మంపై అనగా

ఆధ్యాత్మికము, నైతికము మరియు ఆచరణాత్మక విధులపై ఆధారపడి ఉండేది. అతని ధర్మం అతని స్వభావంపైన అంటే అతని వ్యక్తిత్వం, జన్మతః సంక్రమించిన ప్రకృతిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కేవలం బ్రాహ్మణ కులంలో జన్మించటం వలన ఒక వ్యక్తి బ్రాహ్మణుడు కాలేడు. అతడు జాతిని ఆధ్యాత్మికంగా మరియు మేధోపరంగా ఉన్నత స్థితిలో నిలబెట్టగలిగినపుడే నిజమైన బ్రాహ్మణుడు కాగలడు. మరియు అతడు ఆధ్యాత్మిక స్వభావాన్ని పెంపొందించుకొని తనకు ఆ కార్యానికి అర్హత కలిగించే ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను పొంది ఉండాలి. ఒక క్షత్రియుడు ఒక యోధునికి పుత్రుడిగా లేదా ఒక రాజకుమారునిగా జన్మిస్తే సరిపోదు. అతడు నిజమైన క్షత్రియుడు కావాలంటే దేశాన్ని రక్షించగలిగి ఉండాలి. ఉత్తమమైన ధైర్య సాహసాలను దేశం కొరకు నిలబెట్టగలిగి ఉండాలి. అతను రాచ స్వభావాన్ని, తన విధులకు తగిన దృఢమైన, ఉన్నతమైన యుద్ధ శిక్షణను పొంది ఉండాలి. జాతికోసం సంపదను ప్రోగుచేయడం వైశ్యుల విధి. నిరాడంబర సేవ చేయటం శూద్రుల విధి. వీరి ప్రమేయం లేకపోతే మిగిలిన కులాల వారు సార్వత్రిక మేలుకై తమవంతు బాధ్యతలను నిర్వర్తించలేరు. కులమనేది సాంఘిక పరమైన వ్యవస్థ అనటంలో మా ఉద్దేశ్యమిదే. ఇందువలన సంఘపరమైన గౌరవంలో వివిధ కులాలకు ఒక శ్రేణి ఏర్పడిందనటంలో అనుమానం లేదు. బ్రాహ్మణులు శిఖరాగ్రంలో, శూద్రులు అట్టడుగున ఉండడం జరిగింది. యిది కేవలం ప్రమాదవశాత్తు, బాహ్యంగా, వ్యావహారికంగా ఏర్పడినది మాత్రమే. నిజానికి ఏకమైన విరాట్పురుషునిలో ఒక భక్తి నిండిన బ్రాహ్మణునికి, భక్తి కలిగిన శూద్రునికి మధ్య అసమానత ఏమీ లేదు. యిద్దరూ ముఖ్యాంశాలే. చొక్కామేల అనే మరాఠీ అస్పృశ్యుడు తన బలమే స్వచ్ఛమైనది అని గర్వించే బ్రాహ్మణులకు గురువయ్యాడు. ఛండాలుడు శంకరాచార్యునికి కనువిప్పు కలిగించాడు. ఎందుకంటే అస్పృశ్యుడయిన చొక్కామేలకు దైవ దర్శనం కలిగింది. ఛండాలునిలో పరమాత్మ అయిన శివసాక్షాత్కారం కలిగింది. ఆధునిక శాస్త్ర జ్ఞానపు వెలుగులో కులవర్గీకరణలోకి వారసత్వం పొరపాటుగా ప్రవేశించిందని ఎవరంటారు? కానీ అది ఒక అప్రధానమైన విషయంలా ప్రవేశించింది. భారతీయ నాగరికత ఆధ్యాత్మికతపై ఆధారపడి ఉండడం వలన ఆధ్యాత్మికము, మరియు నైతికమయిన పునాదులపై తన వ్యవస్థను నిర్మించి, భౌతికమయిన విషయాలను, పదార్థానికి సంబంధించిన వ్యవహారాలను,

ప్రక్కన ఉంచుతుంది. అందువలన కులమనేది ఆ కాలపు అప్రమాణ విమర్శల నెదుర్కోవలసిన వ్యవస్థే కాకుండా అది ఒక మహోన్నతమయిన అవసరం కూడా. కుల వ్యవస్థ లేకుండా భారతీయ నాగరికత తన విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని లేదా ఏకైక ఆశయాన్ని సాధించగలిగి ఉండేది కాదు.

ఈ వ్యవస్థను గుర్తించటం అంటే, తరువాత అందులో వచ్చిన వక్రీకరణలను గమనించకపోవడం, దానిలో మార్పు కోరుకోకపోవటం అని కాదు. శిథిలం కావడం మానవ వ్యవస్థల నైజం. అవి తమ జీవశక్తిని కోల్పోయి, నశించిపోతాయి. శిథిలమయ్యాయనటానికి మొదటి సంకేతం అవి తన నమనీయతను, తాము దేని నుండి ఆవిర్భవించాయో ఆ అత్యవసరమయిన స్ఫూర్తిని కోల్పోవటం, ఆత్మశాశ్వతం, మార్పు చెందేది శరీరం. ఏ శరీరమయితే మార్పు చెందటానికి నిరాకరిస్తుందో అది మరణించవలసి ఉంటుంది. తాను స్వయంగా మార్పు చెందకుండానే అనేక మార్గాలలో వ్యక్తీకరించుకోగలదు. కానీ శరీరం జీవించాలని అభిలషిస్తే మారే పరిసరాలకు అనుగుణంగా మార్పు చెందవలసి ఉంటుంది. కుల వ్యవస్థ జీర్ణస్థితిని పొందినదనటంలో అనుమానం లేదు. కారణం ఒకప్పుడు ఆవశ్యకమయిన ఆధ్యాత్మిక అర్హతలపై నిర్ణయించబడకపోవటం, ఇప్పుడదే అప్రధానమూ, విలువ లేకుండా కేవలం జన్మతః వృత్తిపరంగా నిర్ణయించబడుతుంది. ఈ మార్పు వలన భారతీయత యొక్క మూల ఉద్దేశ్యానికి విరుద్ధంగా నిలవటం వలన దాని అర్థాన్ని కోల్పోయింది. ఏదయితే ఆధ్యాత్మికతను సమర్థించి భౌతికతను వెనుక ఉంచుతుందో విధి నిర్వహణ స్ఫూర్తికన్నా కులాహంకార భావన, విశిష్టత, ఆధిక్యత, అధికారం చెలాయించడం ప్రారంభించింది. ఈ మార్పు దేశాన్ని బలహీన పరిచింది. మనలను ప్రస్తుత స్థితికి తీసుకు వచ్చింది. ఈ విపరీతాలను సరిదిద్దాలని ప్రయత్నిస్తున్నాం. వ్యవస్థ పూర్తిగా రూపాంతరం చెంది, మార్పు చెందిన ఆధునిక కాలానికి అనువుగా ముఖ్యమూ, శాశ్వతమయిన తన ఉద్దేశ్యాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకోవాలి. మార్పును నిరాకరిస్తే అది కేవలం ఒక సాంఘికమయిన ఉనికిగా మారి ముక్కలై కూలిపోతుంది. రూపాంతరం చెందినట్లయితే భారతీయ నాగరికతలో ఒక మహోన్నతమయిన పాత్రను పోషించగలుగుతుంది.

CWSA 6-7:682-84

మన మూర్తిమత్వం, మన నిర్మాణ వ్యవస్థ మూడు అంగాలుగా తయారయ్యింది. మనకు మూడు విధాలైన స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలున్నాయి. మన తత్వశాస్త్రం ప్రకారం మన బాహ్య స్థూల శరీరమే మనల్ని పూర్తి మానవుడిగా నిలుపదు. మొత్తం మూడు శరీరాలనూ పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. అప్పుడే మనం మనిషికి సంబంధించి పూర్తిస్థాయి అవగాహనకు రాగలం. ఇక్కడ మనిషి ఎలానో జాతి కూడా అలానే. మనం మన జాతిని గురించి ఆలోచించినప్పుడు మొట్టమొదట మన భౌతిక నైసర్గిక మాతృభూమిని గురించి ఆలోచించాలి. ఉత్తరాన హిమాలయాల నుండి దక్షిణాన కన్యాకుమారి వరకు విస్తరించుకొని పశ్చిమ, తూర్పు సముద్రాలే హద్దులుగా రూపొందిన మాతృభూమి. గంగ, యమున, నర్మద, కృష్ణ, గోదావరి నదులు నిర్విరామంగా ప్రవహించుతున్నాయిక్కడ. ప్రాచీన నగరాలు, సమున్నత భవ్య ఆలయాలు, కళాత్మక రూపు తీర్చిన గగన చుంబిత హర్మ్యాలు ఉన్నాయిక్కడ. ఇదిగో ఇలా వీటన్నింటితో అలరారే భూమిని మనం 'భారత్'గా పిలుస్తాం. మన జాతి అని మాట్లాడుకొనేటప్పుడు ఈ చిత్రమే, ఈ ఆకారమే మన కట్టెదుట నిలుస్తుంది. ఇది మన దేశ స్థూల శరీరం. బంకించంద్రుని గీతమైన 'వందేమాతరం' ఈ పార్శ్వాన్నే ఎంతో అందంగా వర్ణించింది. 33 కోట్ల మంది ప్రజలు వారివారి హర్షవిషాదాలతో, వారి వారి శుభాశుభాకాంక్షలతో నివసిస్తూ ఉన్నారు. వీరంతా కలసి తన సూక్ష్మ శరీరంలో భాగం. అప్పుడు దేశానికి చెందిన పార్శ్వాలు నియమిత కాల వ్యవధిలో మార్పుల్ని చవిచూస్తాయి. అయినా ఎప్పటికీ శరీరంలోనే ఉంటాయి. బీజప్రాయంగా, అణువుకు మల్లే శాశ్వతంగా ఉండిపోతాయి. అక్కడే అవి మూలధాతువుగా, నిరంతరం ఉండి వాటినుండే భవిష్యత్తు రూపుదిద్దుకొంటుంది. అదే దేశానికి చెందిన కారణ శరీరం.

కాని ఇది సరిపోదు. మన శాస్త్రాల ప్రకారం మనం మనిషి గురించి ఆలోచించినప్పుడు అతడి ప్రస్తుత స్థితినే కాక, అతడి గతం, అతడి భవిష్యత్తును గూర్చి కూడా ఆలోచిస్తాం. అలాగే దేశం విషయంలో కూడా ఇదే నిజం. మన దేశంలోని పర్వతాలు, నదులు, నగరాల గురించి మాట్లాడినప్పుడు ఇప్పటి వర్తమాన రూపాన్నే మనసులో నిలుపుకోం. అలా

చేయం. మనం 5వేల సంవత్సరాల చరిత్ర గురించి మాట్లాడుకొంటున్నాం. మనం దిల్లీ, ఆగ్రా గురించి ముచ్చటించుకొనేటప్పుడు అక్బర్ చక్రవర్తి కాలం నాటి చిత్రమే మన కళ్ళముందు ఉంటుందా? అందుకే జాతి గురించి మాట్లాడేటప్పుడు మనం పూర్వీకులు సాధించిన మహాకార్యాలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొంటాం. అప్పుడు శివాజీ, అశోకుడు, అక్బర్ ఒక్కసారిగా మన జాతీయతలో సమగ్రమైన అంతర్భాగంగా అయిపోతారు. మన పూర్వఋషులు కూడా అంతే.

CWSA 6-7:812-13

జాతీయవాదమే మతం

మీరు జాతీయవాదమంటే ఏమిటో నిజంగా గ్రహించారా? మీరు అమితంగా ఆకర్షించి ఆలింగనం చేసుకొంటున్న ఈ మతాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకొన్నారా? అలా చేసుకొంటేనే మిమ్మల్ని మీరు జాతీయవాదులుగా పిలుచుకోండి. మీరు జాతీయవాదులుగా భావించు కొంటున్నప్పుడు, మీలోని జాతీయతతో జీవించండి. మీలోని పరాక్రమాన్ని గుర్తెరిగే ప్రయత్నం చేయండి. దానిని ముందుకు తెచ్చే ప్రయత్నం చేయండి. తద్వారా మీరు చేసే ప్రతిదీ మీ కార్యం కాదు, మీలోని సత్యానికి చెందిన కార్యం అది. ఇలా ప్రయత్నిస్తే మీరు జీవిస్తున్న ప్రతి ఘడియ ఆ సన్నిధి చేత ఉద్దీపింపబడుతుంది. మీలోని ప్రతి తలంపూ ఆ మహా ప్రేరణలో నుండి ఉబికి వచ్చే స్రోతస్సు చేత సంప్రేరితమౌతుంది. తద్వారా మీలో ఉన్న కార్యయంత్రాంగం, గుణసంపద మీలోని అమృత శక్తి సేవకై సమర్పించ బడుతుంది. మీలో చాలామంది నుండి నేను విన్నట్లు ఈ ఆలోచన స్వీకరించడంలో ఎంతో నిదానస్తులు వీళ్ళు. పని కూడా చాలా నిదానంగా చేస్తారు. ఉద్యమానికి సరైన నాయకులు లేరు. మీ ఎదుట వున్న గొప్ప మనుషులంతా ఒక భిన్నమైన విషయాన్ని చెబుతారు. ఏ మార్గమైతే సూచించబడుతుందో దానికి మార్గదర్శనం చేయడానికి ఎవరూ ముందుకు రారు. ఇతరులకు వ్యతిరేకంగా ఇక మీరు ఫిర్యాదులు చేయరు. ఎందుకంటే మీకు ఏ నాయకుని అవసరముండదు. ఆ నాయకుడు మీ అంతరంగంలోనే ఉన్నాడు. మీరు గనుక ఆయనను కనుగొనగల్గితే ఆయన స్వరాన్ని వినగల్గితే ఇక మీరు చెప్పేది ప్రజలు విననట్లుండదు. ఎందుకంటే ఆ స్వరం ఆ ప్రజల్లో

దానంతట అదే వినబడుతుంది. ఆ దివ్య స్పర్శ, ఆ దివ్యబలం మీలోపలే ఉన్నది. దానిని మీలో మీరు అనుభూతి చెందితే దాని సన్నిధిని జీవిస్తుంటే, అదిగా మీరు అయిపోతే మీలోనుండి వచ్చిన ఒక మాట ఇతరులలో ప్రత్యుత్తర స్వరాన్ని మేల్కొల్పుతుంది. ఏ మతాన్నైతే మీరు బోధిస్తున్నారో అది వ్యాప్తి చెంది అందరికి చేరిపోతుంది. అది ఎంతో కాలం పట్టదు, బెంగాల్లోనూ ఎంతో సమయం పట్టలేదు. అర్ధ శతాబ్దమో, శతాబ్దమో పట్టలేదు మొత్తం దేశాన్ని మార్చడానికి. దానికి కొత్త శక్తిని, హృదయాన్ని అందించడానికి మూడే మూడేళ్లు పట్టింది. జాతీయవాద మతం బెంగాలు నుండే బయలుదేరింది. జాతీయవాదానికి ఒక తార్కాణం కూడా బెంగాలు నుండే లభించింది.

CWSA 6-7:830-31

జాతీయవాదమన్నది ఒక శక్తి దానిని దేవుడు సృష్టించాడు

జాతీయవాదమన్నది స్వయంగా వ్యక్తులు సృష్టించింది కాదు. ఇది వ్యక్తులను లక్ష్యంగా చేసుకోదు. ఇది దేవుడు సృష్టించిన ఒక శక్తి. ఆయన నుంచే స్వయంగా ఒకే ఒక ఆదేశాన్ని పొందింది. అది ముందుకు దూసుకుపోవడమే, దానిని ఆగమని ఆయన ఆదేశించే వరకు మున్ముందుకు సాగిపోతుంది. ఎందుకంటే దాని నియమిత కార్యం నెరవేర్చబడుతుంది. అది అనూహ్యంగా దేనిని లక్ష్య పెట్టక, ఎలా ముందుకు పోవాలో తెలియక పోయినా ఆ దైవశక్తికే విధేయంగా ఉండి, దానిని కాదనకుండా ముందుకు సాగుతుంది. దాని త్రోవలో అడ్డు తగిలేది అది ఏదైనా మనిషి గాని, ఒక సంస్థ గాని, దాని భారంతో పిండిపిండి చేస్తూ తుడిచిపెట్టేస్తూ ముందుకు పోతుంది. పూర్వ పవిత్రత, సర్వ సత్తాక ఆధిపత్యం, గడించిన ప్రజాదరణ ఇలా ఏవీ సాకుగా నిలువవు, పనిచేయవు. ఒక హిమ శిలాపాతం దాని అప్రతిహతమైన, అనూహ్యమైన హఠాత్ గమనంతో మానవ జీవితాన్ని తుడిచిపెట్టేసింది అంటే అది దాని దోషం కాదు. వెయ్యి సంవత్సరాలుగా వేళ్లూని వున్న ఒక ఓక్ వృక్షాన్ని తన మండే హస్తంతో బుగ్గి చేసిన పిడుగుది వక్రనీతిగా ఆరోపించడముండదు. పాత నాయకులనే కాదు కొత్తగా వచ్చిన వారిని కూడా ఆ కెరటం ఒక్క క్షణం పాటు దాని ఉత్తుంగ ప్రవాహంతో పైకి ఎగరవేసింది. సముద్రాన్ని తాను నియంత్రించగలనని, వ్యక్తిగత ఇష్టాయిష్టాన్ని,

కాంక్షని దానిపై విధించగలనని ఊహించుకొంటే దానికి ఖచ్చితంగా జరిమానా కట్టాల్సిందే. ఇవి విప్లవాలు సాగే కాలాలు, నేటి వైభవాన్ని ప్రజాదరణను, కీర్తిని రేపు అన్నది ప్రక్కన పెడుతుంది. పూలదండలు పడుతూ 'వందేమాతరం' అనే నినాదాల మధ్య వేలాదిమంది జన సందోహం వేసే కేకలతో ఇవ్వాళ ఏ నాయకుని రథమైతే నగరాల గుండా పూన్చబడుతుందో, ఆ వ్యక్తే కోపాగ్నికి గురికావచ్చు. అతడు నోరు మెదపడానికి కూడా నిషేధం పడవచ్చు. కాబట్టి ఇది ఎప్పుడూ జరుగుతుంది. దీనిని ఎవ్వరూ ఆపలేరు. ఒక బారిష్టర్, ఒక సంపాదకుడు, ఒక ఆచార్యుడు లోని వ్యక్తిగత ప్రతిభ అతడిని కొంత కాలం పాటు ముందుకు తెచ్చినప్పుడు 'నీవు నా సేవకు రావాలి' అని విప్లవాన్ని, 'నా అతిశయ ఆడంబరానికి కావలసిన సామాగ్రిగా నిన్ను ఉపయోగిస్తాను' అని ప్రళయాన్ని అతడు అనగలడా? ఉద్యమ పాదం వేగవంతమౌతున్న కొద్దీ వెనుకకు వదిలి వేయబడే వారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. ఇప్పుడు అతివాదులుగా, అగ్రగామి ఉద్యమ నేతలుగా, జాతీయవాద ప్రబోధకులుగా, ప్రజాదరణ పూరిత భావనను మూర్తీభవించుకొన్న వారు కూడా రేపు అన్ననాడు ప్రక్కకు నెట్టబడతారు. వెనుకనే వదిలివేయబడతారు. ఒక వ్యక్తిగత కాంక్షాదర్పంతో సజీవ స్మారక మూర్తులుగా ఉంటారు. కొన్ని అనర్గళమైన ఉపన్యాసాలు లేదా లిఖిత పూర్వక విన్నపాలు చేయడం మొదలైన సేవలను అందించడం ద్వారా పాత నాయకులు శాశ్వత నేతాగిరినీ హక్కుగా కోరుకుంటారు. కానీ ముందు మనం చాలా పాతవారం. ప్రస్తుతం తమ వ్యక్తిగత వాదనలతో, స్వార్థ పరిత్యాగంతో దేశానికి సేవ చేస్తున్న వారు కూడా వాళ్ళ సేవలను గూర్చి అతిశయంగా భావించుకోకూడదని గుర్తిస్తారు. స్వార్థపరిత్యాగం మాత్రమే స్వార్థమనే ఆలోచనను మటుమాయం చేస్తుంది. దేవుడే నాయకుడని ఆయన చేసేదే సర్వశ్రేష్ఠమైనదని బాల సహజమైన విశ్వాసంతో విప్లవ గతిని ఎవరు అనుసరిస్తారో వారు దేశం కోసం తమ కార్యాన్ని కొనసాగించగల్గుతారు. అలాంటి మనుషులు తమ వ్యక్తిగత కాంక్షతో నడపబడరు. వ్యక్తిగతమైన ఎలాంటి నష్టం వల్ల భగవద్ సంకల్పాన్ని అనుసరించడంలో ఆగిపోరు.

CWSA 6-7:668-69

స్వేచ్ఛా విధానంగా స్వరాజ్

స్వరాజ్ ప్రజల్లో దైవం నుండీ నేరుగా జరిగిన వివేకోదయం. ఇది రాజకీయ స్వేచ్ఛకోసం మాత్రమే కాక విస్తృతంగా పూర్తి వ్యక్తిగతంగా, సామాజిక స్వేచ్ఛగా, జాతి స్వేచ్ఛగా ఏర్పడింది. ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛగా సనాతన ఋషులు దీనిని పూర్వమే మనకు ప్రవచించారు. సాంఘిక స్వేచ్ఛను గురించిన సందేశం బుద్ధుడు, చైతన్య మహా ప్రభువు, గురునానక్, కబీరుదాసు, మహారాష్ట్రలోని అవధూతల బోధలలో అంతర్భాగంగా ఉంది. రాజకీయ స్వేచ్ఛ అనేది వారి త్రివిధ బోధలలో చివరిది మాత్రమే. రాజకీయ స్వేచ్ఛ లేనప్పుడు మానవుని మనస్సు నలిగిపోతుంది. ఎవరో కొందరు శక్తివంతమైన ఆత్మ స్వరూపులు మాత్రమే ఈ విధమైన పరిస్థితులను దాటి ఎదగగలరు. మిగిలిన సామాన్యులు ఆయా పరిస్థితులకు బందీలై, అల్పులుగా, బానిసలుగా దిగజారిపోతారు. వ్యక్తే తనకు తానుగా న్యూనతకు గురౌతాడు. ఎక్కడ అల్పమైన లక్ష్యాలకు, ఆలోచనలకు దాసుడు కాకుండా మనిషి ఆత్మ ఉదారంగా, విశాలతలో ఉండడం జరుగుతుందో, అక్కడ సాంఘికంగా స్వేచ్ఛ ఉంటుంది. సాంఘిక స్వేచ్ఛ అనేది సమాజంలోని పాలనా యంత్రాంగం వలన వచ్చేది కాదు. అది మానవ మేధోపరమైన ప్రజ్ఞ ద్వారా మాత్రమే వస్తుంది. ఏ మనిషైతే అల్పమైన కోర్కెల వెంటబడతాడో, అతడు తోటివారితో సోదరభావం కల్గి ఉండలేడు. అంతేకాక వాటిని అధిగమించాలని అంటూనే ఆ అల్ప మూఢనమ్మకాల్లోనే స్థిరపడిపోతాడు. కులం, సంపద అతడిని అధికుడిని చేస్తే, అతడు కుల భేదాలను, సంపాదనా పరమైన తారతమ్యాలను అక్కున చేర్చుకొంటాడు. రాజకీయ స్వేచ్ఛ లేకుండా, వ్యక్తిగతంగా కేవలం కుల, ధన, లేక వర్గాధిపత్యంతో తాను అధికుడననే కాంక్షతో సంకుచిత వలయంలో పరిమితం అవుతుంటే అలాంటి సమాజానికి అనుసరించడానికి ఉన్నతాశయాలంటూ కూడా ఏమీ ఉండవు. రాజకీయ స్వేచ్ఛ అతనికి మానసిక క్షితిజాన్ని విస్తృతం చేస్తే, అతడు తన అల్పమైన కోర్కెలను విస్మరిస్తాడు. అన్నింటికీ మించి బానిసగా ఉన్న ఎలాంటివాడైన ఉన్నతమైన, విశాల దృక్పథం కలిగిన మనస్తత్వం కలిగి ఉండడు. తన వారి సేవకై తానొక బానిసను అని ఎన్నడూ మరిచిపోక, దిగజార్చుకొనే చిహ్నాన్ని ధరిస్తూ, స్వీయ అంకిత భావానికి ఏ మాత్రం అంగీకరించడు. మనిషి ఈ విధంగా అధోగతి పాలైనప్పుడు సమాజం, స్వేచ్ఛగా ఉంటుందని భావించడం వ్యర్థం.

బానిసల సమాజంలో చాలామందికి ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ ఎప్పుడూ ఉండదు. కొంతమంది యోగ మార్గాన్ని అనుసరించి వారి పరిసరాలను, పరిస్థితులను అధిగమించవచ్చు. కాని సామాన్య మానవ సమూహం ఎప్పుడు ఆధ్యాత్మిక మోక్షానికి మొదటి అడుగు వేయలేదు. మోక్షమార్గం స్వార్థంలో ఉందని మేము నమ్మము. తన చుట్టూ ఉన్న మనుషులు దయనీయంగా, పతనమై అధోగతిలో ఉంటే భగవంతుని అనుసరించే వ్యక్తి తన తోటి సోదరుల స్థితిని ఎలా పట్టించుకోకుండా ఉంటాడు? అన్ని జీవుల పట్ల కరుణ అనేది సాధువు స్థితి మరియు అతడు సర్వభూత హితేరతః, అతని మనస్సు అన్ని జీవులకు మేలు చేయాలనే సంకల్పంతో నిండి ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి తన చుట్టూ వినవచ్చే బాధల ఆర్తనాదాలను వినకుండా హృదయాన్ని మూసుకొన్నప్పుడు, తన తోటి మనుషులు దుఃఖంతో, అణిచివేయబడాలని ఇతరుల దురాశకు బలి కావాలనే ధోరణితో సంతృప్తి చెందినప్పుడు తొట్రుపాటుతో అడ్డంకులు, కష్టాలతో మోక్షానికి తన స్వంత మార్గాన్ని వేసుకొంటూ పోతున్నట్లే. అతడు ఇక భగవంతుడు తనలోనే కాదు, కోట్లాదిమందిలో ఉన్నాడని మర్చిపోతాడు. అలా బలం లేని వారికి రాజకీయ దాస్యంలో, ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛ అనేది పూర్తిగా అసంభవం. భారతదేశం స్వేచ్ఛగా ఉన్నప్పుడు, వేలాదిమంది స్వర్గపు అంతస్తులో తమ పాదాలు మోపారు. కానీ రాత్రి ప్రగాఢమౌతూ స్వేచ్ఛ అనే సూర్యుడు తన కిరణాలను ఉపసంహరించుకొన్నప్పుడు, ప్రతి భారతీయ హృదయంలో జన్మతః ఉన్న ఆధ్యాత్మిక శక్తి బలహీనంగా, మరింత బలహీనంగా మారి మసకగా మినుకు మినుకు మంటుంది. దానివల్ల విదేశీయులు వారికి వారుగా ఆధ్యాత్మిక బోధకుల పాత్రను చేపట్టారు. భగవంతుడే ఎంచుకొన్న జనులు ఎవరి పూర్వపు వెలుగు మరుగున పడిందో, ఆ జనులు పరాయి బోధకుల పాదాల చెంత కూర్చోవలసి వచ్చింది. దేవుడు భారతదేశాన్ని పవిత్ర ఆధ్యాత్మికత యొక్క శాశ్వత మూలాధారంగా ప్రత్యేకించాడు, స్రోతస్సు ఎండిపోతుందని ఎన్నటికీ వెతచెందడు. కాబట్టి స్వరాజ్యం మనకు వెల్లడి చేయబడింది. మన రాజకీయ స్వేచ్ఛ ద్వారా మనం మరోసారి మన ఆధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛను తిరిగి పొందుతాము. సాధుపుంగవులు, ఋషులు ఈ భూమిలో మరోసారి పురాతన యోగాగ్నిని ప్రజ్వరిల్ల జేస్తారు. ఆమె ప్రజల హృదయాలు శాశ్వతుని సామీప్యానికై ఉద్ధరింపబడతాయి.

CWSA 6-7:874-76

సన్యాసి పాత్ర

హిందువు మేధస్సు స్వచ్ఛమైన కార్యం కోసం కాదు, కాని ఆ కార్యంలోని ఆలోచనను, ఆకాంక్షను సిద్ధింపజేసుకోవడం కోసం. శరీరం తన లోపలి ఆజ్ఞను పాటించే ముందు ఆత్మ ముందస్తుగా ఆలోచిస్తుంది. ఒక హిందువు జీవితం అంతర్గతంగా ఉంటుంది. అతని బాహ్య జీవితం ఆత్మ కదలికలను పునరుత్పత్తి చేయడమే లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. అతని చింతన మరియు చర్యల అన్యోన్య సంబంధం అతని శాశ్వత జీవిత శక్తి రహస్యం. అతని బాహ్య జీవితం, ఇతర జాతుల మాదిరిగానే, పెరుగుదల, క్షీణతకు, గొప్ప కాల ఖండాలకు, పతన కాల ఖండాలకు లక్ష్యంగా ఉంటుంది. కాని ఇతర జాతులకు పరిమితి, గడువు ఉన్నప్పటికీ అతనికి ఏమీ లేదు. ఎప్పుడైతే మరణం తన భాగాన్ని హక్కుగా తీసేసుకుంటుందో హిందూజాతి సమస్తం అమరత్వ మూలంలో ఆశ్రయం పొందుతుంది. ఆత్మ తనకు తాను స్రోతస్సులోకి లాక్కొంటుంది. కొత్త ఉనికి కోసం తనను తాను నవీకరించుకొంటుంది. జాతీయ జీవనామృతాన్ని భారతదేశమే కనుగొన్నది. ఈ అమరత్వం, ఈ జీవిత మహారహస్యం ప్రపంచం అందుకోగల అర్హత పొందే వరకు వేలాది సంవత్సరాలుగా ఆమె నిధిగా దానిని ఉంచింది. ఇప్పుడు పతనం, మరణాల అంచున వున్న ఇతర జాతులకు దానిలో భాగాన్ని అందించే సమయం ఆసన్నమైంది. ఐరోపాలోని ప్రజలు భౌతిక జీవితాన్ని కడపటి అభివ్యక్తీకరణకు చేర్చారు. శారీరక ఉనికికి సంబంధించిన విజ్ఞాన శాస్త్రం పరిపూర్ణం చేయబడింది. కాని వాళ్ళ విజ్ఞాన శాస్త్రం నయం చేయలేని వ్యాధులతో బాధపడుతున్నారు వాళ్ళు.

ప్రయోగాత్మక మేధాశక్తితో ఇంగ్లాండు, స్పష్టమైన తార్కిక మేధాశక్తితో ఫ్రాన్స్, తన శ్రద్ధాన్వితమైన ప్రతిభతో జర్మనీ, తన ఉద్వేగభరిత శక్తితో రష్యా, వాణిజ్యశక్తి యుక్తులతో అమెరికా, మానవాభివృద్ధికి చేయగల్గినదంతా చేశాయి. అయితే ప్రతిదేశం తన విలక్షణమైన సామర్థ్య పరిమితి వరకు చేరుకొన్నది. ఐరోపా సరఫరా చేయలేనిది ఏదో కొరత ఉంది. ఈ తరుణంలో ఆసియా మేల్కొన్నది, ఎందుకంటే ప్రపంచానికి ఆమె ఆవశ్యకత ఉంది. ఆసియా ప్రపంచ మనశ్శాంతిని కాపాడే సంరక్షకురాలు. ఐరోపా కలుగజేసే రోగాలకు వైద్యురాలు. యుగాలుగా ఆమె స్వీయ అన్యోన్యత, స్వయంసమృద్ధి,

ఆత్మ నిమగ్నత నుండీ ఎప్పటికప్పుడు లేచి ఒక నిర్దిష్ట సమయం పాటు ప్రపంచాన్ని శాసించేందుకు నియమించబడుతుంది. తద్వారా ఆమె మాత్రమే ప్రసాదించే రహస్యాలను ఆమె పాదాల చెంత కూర్చొని నేర్చుకొనేందుకు ప్రపంచమంతా ఆమె వద్దకు చేరగలదు.

CWSA 6-7: 1019-20

స్వరాజ్యానికి అత్యావశ్యక షరతు

స్వరాజ్యానికి అత్యావశ్యక మరో షరతేమిటంటే, జన బాహుళ్యపు రాజకీయ అవగాహనను పెంపొందించడం, కొన్ని వర్గాలు, పాలక వర్గాలు, మేధావి వర్గాలు, మహా అయితే వ్యాపార వాణిజ్య వర్గాలు మేలుకొంటే సరిపోయే సమయాలు చరిత్రలో వుండి వుండవచ్చు. కాని ఆధునిక జాతి వ్యవస్థీకరణ, జన బాహుళ్యంలో రాజకీయ అవగాహనను మేలుకొలుపడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇది ప్రజాయుగం, లక్షలాది మంది యుగం, ప్రజాస్వామ్య యుగం. ఆధునిక సంఘర్షణలో ఏ జాతైనా బ్రతికి బట్టకట్టాలనుకొంటే, స్వరాజ్యాన్ని తిరిగి సంపాదించుకోవాలంటే లేక నిలుపుకోవాలంటే అది ప్రజలను మేలుకొలిపి, తాను జాతిలో జీవిస్తున్నానని, జాతి వికసనంతో పాటు తాను వికసిస్తానని, స్వేచ్ఛావంతమైన జాతిలోనే తాను స్వేచ్ఛగా మనగలనని ప్రతి మనిషి అనుభూతి చెందేవిధంగా, వారిని జాతికి సంబంధించిన చైతన్యవంతమైన జీవితంలోనికి తీసుకు రావాలి.

ఈ కార్యక్రమం తిరిగి గ్రామ సమితి మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. గ్రామానికి సంబంధించిన ఒక సమైక్య జీవనాన్ని మనం వ్యవస్థీకరించలేకపోతే, విద్యావంతులకు, సామాన్య జన బాహుళ్యానికి మధ్య ఉండే అగాధాన్ని పూడ్చలేము. ఇదిగో ఇక్కడే వారి జీవితాలు కలుసుకుంటాయి. తామంతా ఒకటే అనే అనుభూతి కలుగుతుంది. గ్రామ సమితి కార్యం, గ్రామంలోని సామాన్య జనబాహుళ్యం స్వరాజ్యాన్ని అనుభూతి చెందేటట్లు. గ్రామ సముదాయంలో స్వరాజ్యాన్ని అనుభూతి చెందేటట్లు జిల్లాలో స్వరాజ్యం, మొత్తం జాతిలో స్వరాజ్యాన్ని అనుభూతి చెందేటట్లు చేయడం. జాతిలో స్వరాజ్య భావనకు వాళ్ళు వెంటనే ఉద్ధరించబడకపోవచ్చు. గ్రామంలో పరిఢవిల్లే, స్వరాజ్యాన్ని చూపించడం ద్వారా వారికి శిక్షణ యివ్వవచ్చు. గ్రామ

సమితిని తీర్చిదిద్దకపోతే సామాన్య జన బాహుళ్య రాజకీయవిద్య అసాధ్యమౌతుంది.

CWSA 6-7:1049

సమాఖ్య దృక్పథాలు

సమాఖ్య దృక్పథాలని పిలువబడే తనశాఖలన్నింటియందు, భారతదేశంలో జాతి-భావన తనంతగా వాస్తవ రూపం దాలుస్తుంది. వ్యవస్థపరంగానూ, ఆదర్శం పరంగానూ, ప్రతిదీ తన స్వంత ప్రత్యేక మూలాలను కాపాడుకొంటూ, ఆలోచన లేక సహజశీలం పరంగా యితర శాఖలలో లోపించిన దానిని ప్రతిదీ యిచ్చిపుచ్చుకొంటూ, పౌర సాంఘిక జీవితాల రెండింటిలో సమస్తమూ ఒకే సార్వజనీన ముగింపువైపు, ఆ ముగింపును పురోగమనాత్మకంగా తన స్వకీయ చారిత్రాత్మక, సాంప్రదాయక విధానాలలో నిజం చేసుకుంటూ కదుల్తుంటాయి. పాతది లేక క్రొత్తదియైన, ఏ విధమైన ఒక ప్రత్యేక జీవన రూపంలో, ఇంత అని చెప్పలేని కాలావధిలో, తమను తాము ఖచ్చితంగా కోల్పోకుండా పరస్పరం అనంతంగా సన్నిహితమౌతూ కదుల్తుంటాయి. ఒక గొప్ప పటిష్ఠ భారత జాతిగా ఏకంగావడానికి, భారతదేశంలోని మహమ్మదీయులు, హిందువులు, బౌద్ధులు, క్రైస్తవులు, ఆ పదానికి సంబంధించిన ఏ అర్థంలోనైనా మహమ్మదీయులు, హిందువులు, బౌద్ధులు లేక క్రైస్తవులు గాకుండా పోనవసరం లేదు. సమాజపు యితర శాఖల సంస్థల ఆదర్శాల యెడల సహనం, గౌరవం చూపిస్తూ ఉమ్మడి పౌరజీవితం, సర్వుల ఆదర్శం యెడల తీవ్రమైన ప్రేమ, ఆదరణ చూపిస్తూ తమ స్వంత ఆదర్శాలు వ్యవస్థల పట్ల భక్తితో ఉండచ్చు. నిజమైన భారత జాతి నిర్మాణానికి మనం కృషి చేసి పండించుకొనవలసినది ఇప్పుడు వీటినే. బ్రాహ్మణ, క్రైస్తవ లేక ప్రచారం చేసే మహమ్మదీయుడి ఏ పద్ధతిలోనైనా దానిని నిర్మిద్దామనే ప్రయత్నం వల్ల అది సాధ్యం కాదు.

ఈ విధానాలలో దేనిద్వారానైనా, ఏ విధమైన ప్రయత్నమైనా, జాతీయయైక్యతను గాక దానికి వ్యతిరేకమైన పనిచేస్తుంది. జాతీయ విందుపీలునామా అని చెప్పబడే దానిని యేర్పాటు చేసిన బాధ్యతారాహిత్య మనుషులు, తమ తప్పుడు నిర్ణయానికే కట్టుబడి వుంటే, విభిన్న తెగలను, మతాలను ఒక చోటికి తీసుకురావడానికి బదులు, ప్రతిచోటా, ప్రాచీన

సంప్రదాయ వ్యతిరేకతను రెచ్చగొట్ట సహాయం చేసిన వారవుతారు పైగా గొప్ప జాతీయోద్యమానికి బహిరంగ శత్రుత్వ ధోరణికి ఎల్లప్పుడూ ప్రాచీన సంప్రదాయానికి సంబంధించిన గొప్ప శక్తులను పురిగొల్పి ఎదురు నిలుపుతాయి. అదేగాక, తమ తాత్త్విక, అశాస్త్రీయ అత్యుత్సాహంలో ఈ అప, అవాంఛనీయ పద్ధతుల ద్వారా తుడిచిపెట్టి వేయ శక్తిని కోల్పోయేటట్లు చేయ, ఈ విభేదాల్నే పటిష్ఠమైనవిగా చేయడానికి, కులం, ఆచారాలకు సంబంధించిన అసలు సంకెళ్ళను మరింత బిగించాలనుకొనే ప్రతిచర్యను అది తీసుకొస్తుంది. జాతీయ విందుపేరు క్రింద గత శుక్రవారం నాడు, జరిగిన దుష్కార్యపు తప్పిదాన్ని ఈ దృష్టితోనే మేం ఖండిస్తున్నాం.

CWSA 6-7:169

జాతి, దేశం

జాతి అంటే ఏమిటి? మనం పాశ్చాత్య పాఠశాలల్లో చదివాం. మన స్వంత లోతైన భావాలను, యథార్థతర సంభాషణ రీతిని మరచిపోతూ పాశ్యాత్య ఆలోచనను, భాషను అనుకరించడం నేర్చుకున్నాం. పాశ్యాత్యులకు జాతి అంటే దేశం. తాను ఎన్నుకొన్న ఏకైక పాలనా ప్రభుతకు విధేయమై ఉండి ఒకే భాష మాట్లాడే, ఒకే రాజకీయ జీవితాన్ని జీవించే అనేక లక్షలాది మంది కల, యింత విస్తీర్ణం గల యింత భూమే వారికి జాతి అంటే. తన దేశం కోసం ఒక సజీవ భావావేశాన్ని అనుభూతి చెందాలని ఐరోపియుడు అభిలషిస్తే, ఆతడు నివసిస్తున్న భూమికొక మూర్తిత్వాన్ని కల్పించి, జడ ప్రాయ భువిలో ఒక గుండె చప్పుడును అనుభూతి చెంద ప్రయత్నించి, తన స్వకీయ మేధస్సుకు సంబంధించిన ఒక అస్పష్ట రూపాన్ని ఆరాధిస్తాడు. జాతీయతకు సంబంధించి భారతీయ భావన మరింత యథార్థతరమూ, మరింత లోతైనదీ అయివుంది. మన పూర్వీకుల తాత్త్వికత వస్తువుల స్థూల దేహం ద్వారా చూచి, దానిలోపలే వున్న ఒక సూక్ష్మ శరీరాన్ని ఆవిష్కరించింది. శాశ్వతంగా స్థిర సింహాసనాసీనమైన, మార్పులేని, అవినాశియైన దానిని దాని ద్వారా చూచి మరొక, మరింత లోతులో దాగివున్న ప్రాణం, రూపం మహామూలాన్ని మూడవ దేహంలో కనుగొని ఆవిష్కరించారు. ఒక వ్యక్తిగత వస్తువులో ఏది యథార్థమౌతుంది. మనిషి విషయంలో ఏది యథార్థమో అది మొత్తం జాతి విషయంలో కూడ సత్యమే. దేశం, ప్రదేశం, కేవలం జాతికి సంబంధించిన

బాహ్య దేహం, అన్నమయ కోశం, లేక స్థూల భౌతిక దేహం. తమ సాన్నిధ్యంతో ఆ ప్రదేశాన్ని ఆక్రమించి జాతి దేహాన్ని ఉజ్జీవింపచేసే జన బాహుళ్యం, లక్షలాది మంది జీవితం జాతి ప్రాణమయ కోశం, జాతి ప్రాణ శరీరం. ఈ రెండూ మాతృమూర్తి స్థూల దేహం, భౌతిక అభివ్యక్తి. జాతి సూక్ష్మదేహంగా అయ్యే ఆలోచనలు, సాహిత్యం, తత్త్వ శాస్త్రం, మానసిక భావావేశ క్రియకలాపాలు, ఆశల మొత్తం, సుఖ సంతోషాలు, ఆకాంక్షలు, సాఫల్యతలు, నాగరికత, సంస్కృతి, అన్నీ కలిసిన ఒక సూక్ష్మ దేహం స్థూల దేహంలో ఉంది. చర్మ చక్షువులకు కన్పించే బాహ్య అస్తిత్వమైన మాతృమూర్తి జీవనపు భాగంగా ఒప్పుతుంది. ఇంకా చెప్పాలంటే జాతి ఈ సూక్ష్మ జీవితం, జాతి కారణ శరీరంలో వున్న ఒక లోతైన అస్తిత్వం నుండి పెల్లుబుకుతోంది. యుగాల అనుభవం నుండి అది అభివృద్ధి చేసుకొన్న ఈ ప్రత్యేక వైయక్తిక స్వభావం, దానిని ఇతరుల నుండి వేరుచేసి చూపుతున్నది. ఈ మూడు మాతృమూర్తి మూడు దేహాలు. కాని వాటన్నింటి యందు, అమృత, మార్పు చెందని, ఆమె జీవన మహామూలం వున్నది. ప్రతి జాతి కేవలం ఒక అభివ్యక్తి, వైశ్వనారాయణ, మనమందరం ఎవరి బిడ్డలమో, ఆ అనేకమందలి ఏకైకం.

ఒక జాతిని గురించి మనం మాట్లాడినపుడు, మన అర్థం, ఆ దేశాన్ని నింపివేసిన లక్షలాది ప్రజలు ప్రత్యేక జీవనం అని, అదీగాక ఒక ప్రత్యేక సంస్కృతి, నాగరికత, ఒక విలక్షణమనే జాతీయ వైయక్తిక స్వభావం, ఇది మార్పుకలవిగానంత దృఢంగా వ్రేళ్ళూనుకొన్న సజీవమైన, పవిత్రమైన, ఆరాధనీయమైన జాతీయత. జీవనంలో భగవంతుని ఒక అభివ్యక్తిని వీటన్నింటిలో మనం చూడగలం. ఇదిగో దీనినే మనం మాతృమూర్తి అంటున్నాం. లక్షలాది మంది పుడ్తూ ఉంటారు, మరణిస్తూ ఉంటారు. నేడిక్కడున్న మనం రేపిక్కడ ఉండం. కానీ మాతృమూర్తి వేలాది సంవత్సరాల నుండి నివసిస్తోంది. మనం వెళ్ళిపోయినా ఇంకా వేలాది సంవత్సరాలు నివసిస్తుంది.

CWSA 6-7:1115-16 — *- శ్రీ అరవిందులు*

Vol. 53, No. 10
October 2023

Date of Publication
1st October 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Cover Page Picture:

(About "the Mother's map of India", which includes Pakistan, Nepal, Sikkim, Bhutan, Bangladesh, Burma and Sri Lanka. The "partition" mentioned in the first sentence below is that of Pakistan and India.)

The map was made after the partition.

It is the map of the true India in spite of all passing appearances, and it will always remain the map of the true India, whatever people may think about it.

CWM 13: 360 — *The Mother*

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001